

T.C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Psikoloji Anabilim Dalı
Klinik Psikoloji Bilim Dalı

OKUL ÖNCESİ DÖNEMİNDEKİ 60-72 AYLIK
ÇOCUKLARIN OKUL OLGUNLUĞU İLE FİZİKSEL VE
DUYGUSAL GELİŞİMİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN
İNCELENMESİ

Yüksek Lisans Tezi

Çağla ELTER

Danışman

Dr. Öğr. Üyesi Hakan KARAŞ

İstanbul-2021

TEZ TANITIM FORMU

Yazar Adı Soyadı : Çağla ELTER

Tezin Dili : Türkçe

Tezin Adı : Okul Öncesi Dönemindeki 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Fiziksel ve Duygusal Gelişimi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Enstitü : İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

Anabilim Dalı : Psikoloji

Tezin Türü : Yüksek Lisans

Tezin Tarihi : 12.02.2021

Sayfa Sayısı : 89

Tez Danışmanları : Dr. Öğr. Üyesi Hakan KARAS

Dizin Terimleri : Okul Öncesi Dönemi, Okul Olgunluğu, Fiziksel Gelişim, Duygusal Gelişim.

Türkçe Özet : Bu araştırmanın amacı okul öncesi dönemindeki 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu ile fiziksel ve duygusal gelişimi arasındaki ilişkisini incelemektir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Sosyodemografik Bilgi Formu, Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği, Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği ve Antropometrik Ölçüm kullanılmıştır. Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği 100 maddeden, Sullivan Duygusal Zekâ Ölçeği 41 maddeden, Antropometrik Ölçüm 5 maddeden oluşmaktadır. Araştırma hipotezleri Sosyal Bilimler için İstatistik Paket Programı (SPSS) kullanılarak test edilmiştir. Çalışmanın sonucunda elde edilen bulgularda, 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu ile fiziksel gelişim ve duygusal

gelişim arasında pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir.

Dağıtım Listesi : 1. İstanbul Gelişim Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsüne
2. YÖK Ulusal Tez Merkezine

Çağla ELTER

T.C.
İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

Psikoloji Anabilim Dalı
Klinik Psikoloji Bilim Dalı

OKUL ÖNCESİ DÖNEMİNDEKİ 60-72 AYLIK
ÇOCUKLARIN OKUL OLGUNLUĞU İLE FİZİKSEL VE
DUYGUSAL GELİŞİMİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN
İNCELENMESİ

Yüksek Lisans Tezi

Çağla ELTER

Danışman

Dr. Öğr. Üyesi Hakan KARAŞ

İstanbul-2021

BEYAN

Bu tezin hazırlanmasında bilimsel ahlak kurallarına uyulduğunu, başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunulduğunu, kullanılan verilerde herhangi tahrifat yapılmadığını, tezin herhangi bir kısmının bu üniversite veya başka bir üniversitedeki başka bir tez olarak sunulmadığını beyan ederim.

Çağla ELTER

...../...../2021

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Çağla ELTER'in **Okul Öncesi Dönemindeki 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Fiziksel ve Duygusal Gelişimi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi** adlı tez çalışması, jürimiz tarafından PSİKOLOJİ anabilim dalı, KLİNİK PSİKOLOJİ bilim dalında YÜKSEK LİSANS tezi olarak kabul edilmiştir.

İmza

Başkan

Dr. Öğr. Üyesi Hakan KARAŞ
(Danışman)

İmza

Üye

Dr. Öğr. Üyesi Erkal ERZİNCAN

İmza

Üye

Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Fuat AKGÜL

ONAY

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylıyorum.

...../...../2021

İmzası

Prof. Dr. İzzet GÜMÜŞ

Enstitü Müdürü

ÖZET

Bu çalışmada okul öncesi dönemindeki 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu ile fiziksel ve duygusal gelişimi arasındaki ilişkisi incelenmiştir. Araştırmaya Bursa İli Nilüfer ilçesinde bulunan Özel Bursa Balat İlkokulu ve Özel Bursa Best Anaokulunda öğrenim gören 103 öğrenci katılım sağlamıştır. Araştırmaya katılan öğrenciler 60-72 ay aralığındadır. Katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek amacıyla Sosyodemografik Bilgi Formu, okul olgunluklarını ölçmek amacıyla Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği, Duygusal Gelişimi ölçmek için Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği, fiziksel gelişimlerini incelemek için Antropometrik Ölçüm kullanılmıştır.

Araştırma hipotezleri Sosyal Bilimler İçin İstatistik Paket Programı (SPSS) kullanılarak test edilmiştir. Cinsiyete göre okul olgunluğu ve duygusal gelişim arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Çalışmanın sonucu olarak; 60-72 aylık çocukların toplam okul olgunlukları ile fiziksel gelişimleri arasında düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki tespit edilmiştir. Katılımcıların fiziksel özellikleri geliştikçe toplam okul olgunlukları da artmaktadır. Okul olgunluğu ile duygusal gelişim arasında pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Katılımcıların duygusal zekâları arttıkça okul olgunlukları da artmaktadır. Erken çocukluk dönemindeki katılımcıların duygu gelişimi ile fiziksel özelliklerinden boy ve kilo alt boyutlarında düşük düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilip, sıçrama, esneklik ve kulaç uzunluğu alt boyutlarında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Dönemi, Okul Olgunluğu, Fiziksel Gelişim, Duygusal Gelişim.

SUMMARY

In this study, the relationship between school maturity with physical and emotional development in 60-72 months children at preschool period was examined. 103 students from the Private Bursa Balat Primary School University and Private Bursa Best Preschool in the Nilüfer district of Bursa participated in this study. The individuals participating in the study are between the months of 60-72. The Sociodemographic Information Form was used to determine the demographic characteristics of participants, the Metropolitan School Maturity Scale to measure school maturity levels, Sullivan Emotional Intelligence Scale for children to determine emotional development levels and the Anthropometry Scale to measure physical levels.

Research hypotheses were tested using the Statistical Package Program for Social Sciences (SPSS). There was no significant difference between school maturity and emotional development according to gender. As a result of the study; A low level positive relationship was found between the school maturity and physical development of 60-72 month-old children. As the school maturity of the participants increases, their physical development characteristics also increase. A positive and statistically significant relationship was found between school readiness and emotional development. As the school maturity of the participants increases, their emotional development characteristics also increase. A low level of significant relationship was found between emotional development and physical characteristics of the early childhood participants in the height and weight sub-dimensions and no significant relationship was found in the sub-dimensions of jump, flexibility and stroke length.

Keywords: Preschool Period, School Maturity, Physical Development, Emotional Development.

İÇİNDEKİLER

ÖZET	i
SUMMARY	ii
İÇİNDEKİLER	iii
KISALTMALAR	vi
TABLolar LİSTESİ	vii
EKLER	viii
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM PROBLEME GENEL BİR BAKIŞ

1.1. Araştırmanın Problemi	3
1.1.1. Araştırmanın Alt Problemleri	3
1.1.2. Araştırmanın Hipotezleri	3
1.1.3. Araştırmanın Amacı ve Önemi	3
1.2. Sayıtlar	4
1.3.Sınırlılıklar	4

İKİNCİ BÖLÜM KURAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Okul Öncesi Dönem	5
2.1.1. Okul Öncesi Dönemin Tanımı	5
2.1.2. Okul Öncesi Dönemin Özellikleri	5
2.1.3. Okul Öncesi Döneminde Gelişen Becerileri Türleri	7
2.2. Fiziksel Gelişim.....	9
2.2.1. Bedensel (Fiziksel) Gelişimin Tanımı	9

2.2.2. Bedensel (Fiziksel) Gelişimin Özellikleri	10
2.3. Duygusal Gelişim	13
2.3.1. Duygusal Becerinin Tanımı	13
2.3.2. Duygusal Becerinin Gelişimsel Özellikleri	14
2.3.3. Yaş Gruplarına Göre Gelişim Özellikleri	16
2.4. Okul Olgunluğu	20
2.4.1. Okul Olgunluğunun Tanımı	20
2.4.2. Okul Olgunluğunun Özellikleri	21
2.5. Okul Olgunluğu İle Duygusal Gelişim	22
2.5.1. Okul Olgunluğu İle Duygusal Gelişim Arasındaki İlişki.....	22
2.6. Okul Olgunluğu İle Fiziksel Gelişim	23
2.6.1. Okul Olgunluğu ile Fiziksel Gelişim Arasındaki İlişki	23
2.7. Duygusal Gelişim İle Fiziksel Gelişim	24
2.7.1. Duygusal Gelişim ile Fiziksel Gelişim Arasındaki İlişki	24

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YÖNTEM

3.1. Araştırma Modeli	26
3.2. Araştırmanın Örneklemi	26
3.3. Araştırmada Kullanılan Veri Toplama Araçları.....	26
3.3.1. Sosyodemografik Bilgi Formu	26
3.3.2. Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği	26
3.3.3. Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği	27
3.3.3. Antropometrik Ölçüm	27
3.4. Verilerin Analizi	28

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR

4.1. Ölçek Değerlerine İlişkin Bulgular	29
---	----

BEŞİNCİ BÖLÜM

TARTIŞMA VE YORUM

5.1. Araştırma Bulgularının Tartışması Ve Yorumlanması.....	45
---	----

ALTINCI BÖLÜM

SONUÇ VE ÖNERİLER

6.1. Araştırmanın Sonuçları	50
6.2. Araştırmaya Yönelik Öneriler	50
KAYNAKÇA	51
EKLER	56

KISALTMALAR

ORT	: Aritmetik Ortalama
SPSS	: Statistical Package For The Social Sciences (Sosyal Bilimler İçin İstatistik Programı)
SS	: Standart Sapma
S	: Sayfa
T.C.	: Türkiye Cumhuriyeti
N	: Veri Sayısı
X	: Aritmetik Ortalama
Sd	: Serbestlik Derecesi

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. 2-6 Yaş Arası Çocukların Boy ve Kilo Sınırları	12
Tablo 2. Ölçeklerin Güvenirlik Analiz Sonuçları	26
Tablo 3. Ölçeklerin Normallik Analizi Sonuçları	26
Tablo 4. 60-72 Aylık Çocukların Sosyodemografik Betimsel İstatistik Analiz Sonuçları	28
Tablo 5. Ölçeklerin Betimsel İstatistikler	28
Tablo 6. 60-72 Aylık Çocukların Cinsiyetleri Açısından Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği Puanlarının t Testi Analiz Sonuçları	31
Tablo 7. 60-72 Aylık Çocukların Cinsiyetleri Açısından Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zeka Ölçeği Puanlarının t Testi Analiz Sonuçları	32
Tablo 8. 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Fiziksel Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları	33
Tablo 9. 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Duygusal Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları	36
Tablo 10. 60-72 Aylık Çocukların Fiziksel Gelişim ile Duygusal Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları	40

EKLER LİSTESİ

EK-A	SOSYODEMOGRAFİK BİLGİ FORMU
EK-B	METROPOLİTAN OKUL OLGUNLUĞU ÖLÇEĞİ
EK-C	ANTROPOMETRİK ÖLÇÜM

GİRİŞ

Okul öncesi dönem, insanın bebeklik döneminin sonlanması ile başlayarak okul eğitimine kadar geçen süreyi içeren bir dönemdir. İnsanoğlunun 2-6 yaş arası kapsayan bu döneme literatürde erken çocukluk dönemi olarak da yer verilmektedir. Bireyin yaşamının tüm dönemleri göz önüne alındığında okul öncesi dönemi, öğrenme etkinliğinin en kalıcı şekilde yaşandığı; fiziksel, bilişsel ve duygusal gibi gelişimsel alanlarının en hızlı ilerlediği bir dönemdir. (Çakmak ve Yılmaz, 2009, s. 493)

Çocuğun gelişiminde beslenme, sevilme, güven içinde olma gibi temel ihtiyaçlarının yanında oyun oynama ve hareket etme ihtiyacı da vardır. Hareket becerisi büyüme ve gelişmeyi etkileyen önemli bir faktördür. Doğumla başlayıp yaşamın sonuna kadar devam eden insan hareketi, basit reflektif hareketlerden başlayıp karmaşık hareketlere kadar gelişim gösterir. Yürüme, koşma, tırmanma, çömelme, dönme, yuvarlanma, aşma, asılma, engel altından geçme, sallanma, atma, atlama, zıplama, çekme, itme, uzanma, eğilme gibi hareketlerden oluşan hareket formları aşamalar ile gelişir. (İlker Kergez, 2012, s.36) Bu temel hareket becerilerinin büyüme ve gelişme ile kazanıldığı ve çevrenin bunu çok az etkilediği savunulmaktadır. Oysaki çocuklara verilen fırsatlar ve hareket eğitimi, becerilerin gelişmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu hareket etkinlikleri başta fiziksel gelişim olmak üzere, çocukların bilişsel ve duygusal gelişimlerini desteklemektedir. (Koç ve Tekin, 2011, s.26)Tüm bu beceriler çocukların hareket gereksinimlerini karşılayarak onlara aktif ve özgüvenli bir yaşam fırsatı sunmaktadır. (Öztürk Aynal, 2010, s.89)

Aynı zamanda okul öncesi dönemindeki çocukların kendilerini ifade etmede kullandıkları en basit ve yaygın yöntem duygulardır. Yaşam alanındaki canlılarla etkili olarak iletişime geçebilmenin ön koşullarından biri de karşıdaki canlının duygularını tanımlayıp anlayabilme ve kendi duygularını da doğru biçimde ifade edebilmeleridir. (Şahin ve Ömeroğlu, 2015, s.40) Çocukların duygularını kontrol ederek, koşullara ve ortama göre kendilerini ifade edebilmeleri ve çevresindeki bireylerle sağlıklı ilişkiler kurabilmeleri duygusal becerisinin gelişimi ile paralel olarak ilerler. (Akaydın ve Akduman, 2016, s.1355) Duygusal becerinin doğru ve yeterli düzeyde gelişmesinin, çocuğun doğru iletişim kurmasını sağladığı, sosyal çevresine uyum sağlayabildiği, akademik başarısının gelişmesine katkıda bulunduğu ve sosyal yetkinliğine katkıda bulunduğu yadsınamaz bir gerçektir. (Bozkurt, 2016)

Tüm bu çerçevede okul olgunluğu kavramı, çocuğun okul eğitimini başaracak gelişimsel düzeye gelmesini ifade etmektedir ve bir çocuktan diğerine değişen bir kavramdır. Çocuğun zihinsel, bedensel ve duygusal anlamda okula hazır olması demek okulda kendisinden istenilenleri başarılı bir şekilde yerine getirmeye hazır olması demektir. Bütün bu tanımlardan ortaya çıkan şey, çocuğun okul eğitimine başlamadan önce belirli bir olgunlaşma düzeyine gelmesi gereğinin araştırmacılar tarafından zorunlu bir ön koşul olarak ifade edildiğidir. (Gündüz ve Çalışkan, 2013, s.380) Fakat okul olgunluğu sadece bilişsel gelişimi değil fiziksel ve duygusal gelişimi de içine almaktadır ve bu becerilerin birbirleri ile ilişkisi bilinmektedir. (Cinkılıç, 2009) Ancak bu konular ile ilgili yapılan çalışmalar oldukça kısıtlıdır.

Ülkemizde tüm bunlar ile ilgili yapılmış bir çalışma bildiğimiz kadarıyla henüz bulunmamaktadır. Bu nedenle bu çalışmada okul öncesi dönemindeki 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu ile fiziksel ve duygusal gelişimi arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

BİRİNCİ BÖLÜM

PROBLEME GENEL BİR BAKIŞ

1.1 Araştırmanın Problemi

İlkokula başlamada çocuğun hazır bulunuşluğu son zamanlarda sıkça araştırılan, günden güne önemi daha da anlaşılan bir konudur. Ancak çocuğun okula başlamadaki okul olgunluğu ile ilgili çalışmalar sıklıkla akademik başarı üzerine odaklanmaktadır. Duygusal gelişimi üzerine odaklanan çalışmalar da vardır ancak sayıları oldukça azdır. Günümüzde çocukların okula başlamadaki hazır bulunuşlukların hassasiyeti arttığı düşünülünce bu çalışmaların yetersizliği daha da dikkat çekmektedir. Yapılan çalışmalarda çocukların okul olgunluğu, fiziksel becerisi ve duygusal gelişimi ayrı ayrı incelenmiştir ancak ülkemizde henüz bu becerilerinin birbirleri ile ilişkisini araştıran bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle araştırmanın problemi, okul öncesi dönemdeki 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu ile fiziksel ve duygusal gelişimi ile nasıl bir ilişkisinin olduğu incelemektir. Okul öncesi dönemdeki 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu, fiziksel gelişimi ve duygusal gelişimi arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

1.1.1. Araştırmanın Alt Problemleri

- 1.Öğrencilerin okul olgunluk düzeyleri cinsiyete göre farklılaşmakta mıdır?
- 2.Öğrencilerin duygusal gelişim düzeyleri cinsiyete göre farklılaşmakta mıdır?

1.1.2. Araştırmanın Hipotezleri

H₁ - 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu ile fiziksel gelişimi pozitif yönde ilişkilidir.

H₂ - 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu ile duygusal gelişimi pozitif yönde ilişkilidir.

H₃ - 60-72 aylık çocukların fiziksel gelişimi ile duygusal gelişimi pozitif yönde ilişkilidir.

1.1.3. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu araştırmanın amacı; Okul öncesi dönemdeki 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu ile fiziksel ve duygusal gelişimi arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yapılan

araştırmada 60-72 aylık çocukların okul olgunluğu, fiziksel gelişimi ve duygusal gelişimi arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığına bakılmıştır.

1.2. Sayıtlar

Bu araştırmada ölçekler uygulanırken objektif davranılacağı varsayılmaktadır. Ölçeklerin hedeflediği ölçümleri açık ve net şekilde yansıttığı varsayılmaktadır.

1.3. Sınırlılıklar

Bu araştırma Bursa ili Nilüfer ilçesindeki Özel Bursa Best Anaokulu ve Özel Bursa Balat İlkokulu'nda eğitim gören 60-72 aylık öğrencileri ile sınırlıdır. Araştırmada incelenen Sosyodemografik Bilgi Formu, Metropolitan Okul Olgunluğu leği, Sullivan ocuklar İçin Duygusal Zekâ leği ve Antropometrik ölçümün ölçtüğü maddelerle sınırlıdır.

İKİNCİ BÖLÜM

KURAMSAL ÇERÇEVE

Bu bölümde, araştırmanın konusu ile ilgili olarak okul öncesi dönemin tanımı ve özellikleri, okul öncesi dönemde gelişen beceri türleri, fiziksel gelişimin tanımı ve özellikleri, duygusal gelişimin tanımı ve özellikleri, okul olgunluğunun tanımı ve özellikleri ile ilgili çeşitli kavramsal açıklamalara yer verilmiştir.

2.1. Okul Öncesi Dönem

2.1.1. Okul Öncesi Dönemin Tanımı

Tarih boyunca uzmanlar tarafından insanoğlunun gelişimini anlamaya yönelik pek çok araştırma yapılmıştır. İnsan gelişimini daha iyi anlamak ve anlatmak içinse insan yaşamını dönemlere ayırarak araştırıp tanımlamışlardır. Bu önemli dönemlerden biri de okul öncesi dönemdir.

Okul öncesi dönem, insanın dünyaya gelmesinin ardından 2 yaşında bebeklik döneminin bitmesi ile başlayarak okul eğitimine başlayıncaya kadar geçen süreci içeren bir dönemdir. İnsanoğlunun yaşamının iki ile altı yaş arasını kapsayan bu döneme literatürde erken çocukluk dönemi olarak da yer verilmektedir. İnsan yaşamının tüm dönemleri göz önüne alındığında okul öncesi dönemi, öğrenme etkinliğinin en kalıcı şekilde yaşadığı ve dil, psiko-motor, sosyal-duygusal, bilişsel ve öz-bakım gibi gelişimsel alanlarının en hızlı ilerlediği bir dönemdir. (Çakmak ve Yılmaz, 2009, s.493)

Başka bir deyişle okul öncesi dönem, çocuğun gözlemleyerek, dokunarak ve deneyerek öğrenip geliştiği, çevresi ile ilişkiler kurup iletişimini ilerlettiği, sosyal olarak içinde bulunduğu toplumun kültürel yapısına uygun davranış ve alışkanlıklarını kazandığı, gelişim dönemlerinin en önemli ve kritik olduğu süreçtir. (Öner, 2019, s.9)

Çocuk doğumdan itibaren “emici” bir zihinsel beceriye sahip olur. Bu inanişla, okul öncesi dönemin kritik olması, zihnin çok büyük oranda alıcı olmasından kaynaklanır. (Aral, 2011, s.9)

2.1.2. Okul Öncesi Dönemin Özellikleri

Okul öncesi döneminin büyük önem taşımasının nedeni, insan yaşamının ilk altı yılında bireyin temel bilgi ve becerilerini kazanması ve temel gelişim taşlarının bu süreçte oluşmasıdır. Çocuğun gelişimsel alanlarının hızlı bir şekilde gelişip ilerlemesi bu dönemin karakteristik özelliğidir. (Aral, 2011, s.56)

Okul öncesi dönemi, diğer yaşam dönemleri ile karşılaştırıldığında gelişimsel alanların birbiriyle ilişkisinin en yoğun olduğu dönem olarak kabul edilir. Bu nedenle insan gelişiminin kritik dönemi sayılmaktadır. Bu dönemde temeli atılan bedensel, psiko-sosyal gelişimsel alanların, ileriki yıllarda aynı yönde gelişme ihtimali çok yüksektir. (Aral, 2011, s.56) Bu dönemde kazanılan ve sınırları çizilen özellikler çok güçlüdür ve ileriki yıllarda değiştirilmesi oldukça zordur. Bu nedenle kişinin toplumsal davranışlarını direkt olarak da etkileyen etmen, bireyin kimlik ve kişilik yapısının temelini oluşturan bu önemli senelerde kazandığı alışkanlıklardır. (Öner, 2019, s.9) Literatürdeki araştırmalar, çocukluk yıllarında temeli atılan davranışların yetişkinlikte bireyin kişilik yapısını, davranışlarını, inançlarını ve vizyonunu büyük ölçüde etkileyip şekillendirdiğini ortaya koymaktadır. (Aral, 2011, s.56) Erken çocukluk döneminde yaşanan, gözlemlenen olaylar bireyin hayata karşı duruşunu ve bakış açısını etkilediğinden psikolojik olarak sağlıklı, huzurlu insanlar yetişebilmesi için bu dönem çok hassas ve kaliteli bir şekilde değerlendirilmelidir. (Aral, 2011, s.14)

Bütün bunlar göz önüne alındığında, bu süreçte gerçekleşen hareketlerin gözlem aracılığı ile değerlendirilip, istenilen davranışın pekiştirilerek devamlılığı sağlanır. Bu durum ileride meydana gelebilecek istenmeyen sorunların ve sıkıntılı davranışların engellenmesi için önemlidir. (Alisinanoğlu ve Kesicioğlu, 2010, s.95) Tüm bu hassas değerlendirmeler için çocuklar ile ilgilenen yetişkinlerin bilinçli, hassas ve dikkatli olması gereklidir çünkü bu süreci yaşayan çocuk; kendini, gelişim özelliklerini, ilgi alanlarını ve ihtiyaçlarını tanıyamaz, kendini ifade etmede zorluk yaşar. (Kıran, 2008, s.8)

Erken çocukluk döneminin özellikleri ve önemi uzun yıllar araştırma konusu olmuş ve bu konuda çocukların sağlıklı gelişimi için önemli adımlar atılmıştır. Yaşadığımız ülke Türkiye’de bu adımlar Cumhuriyet öncesine dayanmaktadır. Ülkemizde küçük yaştan itibaren çocukların eğitimine önem vermelerinin örneğini 15. Yüzyılda, Fatih Sultan Mehmet zamanında vakıfların yardımıyla kurulan Sıbyan

Okullarında görebilmekteyiz. Sıbyan Mektepleri, okul öncesi eğitim kurumlarının ilk örnekleri sayılmaktadır. (Aral, 2011, s.20) 1915 yılında Ana Mektepleri Nizamnamesi (Anaokulları Tüzüğü) yayımlanmıştır. Cumhuriyet'in ilanından sonra ülkenin geçirdiği zor zamanlardan kaynaklı okul öncesi eğitim sekteye uğrasa da daha sonra çocukların bu önemli dönemi için atılan adımların devamı gelmiştir. (Aral, 2011, s.22) Yedinci Milli Eğitim Şura'sında "Anaokulları ve Anasınıfları Yönetmeliği" yayımlanarak okul öncesi eğitim yaygınlaştırılmaya çalışılmıştır. Kalkınma planlarında da ele alınmış ve okul öncesi eğitim 32 ilde zorunlu hale getirilmiştir. (Aral, 2011, s.24)

Yapılan tüm bu çalışmaların temel nedeni; erken çocukluk döneminde verilen eğitimin, bilişsel, fiziksel ve sosyal-duygusal gelişime katkısıyla bireyin yetişkinlik yıllarını etkilemesi ve bu durumun gelecekteki toplum sağlığı konusunda olumlu yönde destekleyici olmasıdır. (Kandır, 2001, s.5)

2.1.3. Okul Öncesi Döneminde Gelişen Beceri Türleri

Okul öncesi dönemindeki çocuklar, zamanlarının çoğunu günlük becerilerini geliştirmeye odaklanarak geçirir. İlk olarak çevresini keşfeder daha sonra akranları ile iletişim ve ilişkilerine önem verir. Odak noktasını kendisi ile alakalı faaliyetlere yönlendirse de dikkat süreleri kısadır. Temel gereksinimlerini karşılamaya yönelik hareket eder. (Çetinel, 2016, s.7) Çocukların yaşa bağlı gelişim özelliklerini ve buna paralel olarak gereksinimlerinin neler olduğunu bilmek, sağlıklı ve istenilen davranışlar sergileyen çocuklar yetiştirilmesini sağlar. (Aral, 2011, s.12) Bu dönem içerisinde çocuğun gelişen özellikleri hakkında bilgi sahibi olunmasının iki türlü faydası vardır. Birincisi; eğer çocuğun gelişimsel özellikleri bilinirse çevresi tarafından desteklenebilir. İkincisi; çocuğun gelişim dönemlerinde aksaklıklar olabilir ve bu durum fark edilerek aksaklıklar zamanında giderilebilir. (Öner, 2019, s.9)

Çocuğun büyürken gelişimini incelemek ve takip edebilmek adına gelişim süreci alanlara ayrılır. Bu sayede inceleme basitleştirilir. (Başaran, 1994) Takip edilen gelişim alanları:

1. Devinimsel (Psiko-motor) Gelişim
2. Bilişsel Gelişim
3. Sosyal Gelişim

4. Dil Gelişimi
5. Bedensel (Fiziksel) Gelişim
6. Duygusal Gelişim (Çetinel, 2016, s.9)

Devinimsel (Psiko-motor) Gelişim

Okul öncesi dönemindeki çocukların gelişimsel özellikleri bakımından hareket ihtiyacının ve enerjisinin en yoğun olduğu dönemdir. İnsanın doğumundan itibaren hareket özelliğini nasıl kazandığını, motor koordinasyon becerinin yani devimsel becerisinin nasıl geliştiğini bilmek hayati faaliyetler için çok önemlidir. (Ulutaş, 2017, s.1524) Kişinin davranışlarının ve etkinliklerinin temelinde devinim kavramı vardır. Devinimsel (psiko-motor) gelişim, kas, sinir sistemlerinin ve duyu organlarının koordinasyonlu çalışması ile ortaya çıkar. Özetle, bilişsel ve fiziksel koordinasyonuna dayanan bir gelişim alanıdır. (Canabakan Koç, 2015, s.11)

Bilişsel Gelişim

Biliş, varlığın etrafı hakkında bilgi sağlama ve bu bilgileri çevresini anlama, sorunları çözme sürecinde kullanması; beynin düşünme, algılama, konuşma, analiz etme, yaratma, programlama ve karşılaştırma gibi zihinsel işlevlerinin ortak ismidir. (Okutan, 2012, s.65) Bilişsel gelişim, bireyin kendisini ve çevresini anlaması, yaşamını yorumlayarak anlamlandırması için düşünsel ve duygusal etkinlikleri içerir. (Canabakan Koç, 2015, s.12) Doğduğunda insanoğlunun bilişsel aktivitesi yoktur fakat bilişsel gelişim alanının ilerlemesi, zaman geçtikçe iletişim, çevre, sosyal hayat gücünün ve zekâ becerisinin birleşmesi ile olur. (Çetinel, 2016, s.10)

Sosyal Gelişim

Bireyin gelişiminde kritik süreçlerden bir diğeri ise sosyalleşmedir. Bu gelişim süreci doğum ile başlayıp yaşamın sonuna kadar sürer. (Canabakan Koç, 2015, s.13) Sosyal gelişim, toplumsal hareketler, hissiyatlar ve tutumlar gibi insanın hayatı boyunca gösterdiği devamlı ve olumlu değişmelerin tamamıdır. Sosyal gelişimin oluşumu bireyin yaşadığı çevrenin kendisinden beklediği veya umduğu hareketleri yapabilecek şekilde büyümesi ile olur. (Koçak, 2015, s.22) Bu önemli sosyalleşme sürecinin başlaması, çocuğun ebeveynden gelen tek yönlü mesajları içselleştirmesi ile olur. (Karoğlu, 2016, s.12) Sosyal gelişim sayesinde insan bulunduğu çevredeki

kişilerle dengeli bir iletişim kurabilir, bu iletişim sayesinde sağlıklı ilişkilerini devam ettirebilir. (Güney, 2019, s. 27)

Dil Gelişimi

Konuşabilmek, bireyin en önemli becerilerinden bir tanesidir. İnsanın çevresiyle iletişim kurabilmesindeki en önemli araç dildir. Dil bir kurumdur ve birey ve çevresinden ayrı düşünülemez. İlim, sanat ve kültür gibi birçok alan ile ilgilidir ve onların oluşumundaki temeldir. Dil olgusu, insanoğlunun bulunduğu yerdeki değerini belirler ve diğer varlıklardan ayırır. (Kol, 2011, s.10) Dil gelişiminin temelinde fiziksel ve bilişsel gelişim vardır. Dil sayesinde çocuk kendini ifade eder. Çocuk bilincinde kurduğu hayalleri, fikirleri dışavurumunu dil sayesinde yansıtır. (Çetinel, 2016, s.11) Küçük yaşta dil gelişimi 2 şekilde olmaktadır. Birincisi alıcı dil, ikincisi ifade edici dildir. (Okutan, 2012, s.67) Küçük yaşta birey uzun bir süre sadece dinler, sonra konuşmaya, ifade etmeye başlar. Bunun nedeni ilk olarak alıcı dilin gelişip sonrasında ifade edici dilin gelişmesidir. (Çetinel, s.11) Diğer tüm alanlarda olduğu gibi dil gelişiminde de kelime dağarcığı, kurulan cümlenin gramer yapısı, ton ve vurgulama akran çocuklarda benzerlik gösterdiği gibi farklılıkta gösterebilir. (Canabakan Koç, 2015, s.14) Çünkü dil gelişimini etkileyen birçok etmen vardır. Sıhhat, zekâ, sosyoekonomik durum, cinsiyet farklılığı, aile ilişkisi bu etmeler arasındadır. Hastalık geçirmiş olan çocuk, zekâ gelişiminde sıkıntı yaşayan birey, kız çocuklarına kıyasla erkek çocuklar, konuşmaya teşvik etmeyen ebeveynli çocuklar daha geç konuşabilirler. (Çetinel, s.12)

Tez konusundan kaynaklı okul öncesi dönemdeki bedensel (fiziksel) gelişim ve duygusal gelişim ayrıntılı olarak aşağıda açıklanmaktadır.

2.2. Fiziksel Gelişim

2.2.1. Bedensel (Fiziksel) Gelişimin Tanımı

Bir insan bedenindeki organların uzunluğu ve ağırlığı yönünden ölçülebilen artışına büyüme denir. Ayrıca büyüme, döllemeden başlayarak fiziksel olgunluğa kadar geçen süreçte devamlı değişir çünkü insanı dinamik olarak etkileyen beslenme, genetik ve kültürel etmenler altındadır. (Deniz, 2018, s.54-55)

Bir organizma büyürken doku yapısında ve biyokimyasal bileşiminin sonucunda olgunlaşır ve fonksiyonları biyolojik olarak farklılaşır. Bu duruma ise gelişim denir. (Deniz, 2018, s.54)

Tüm bunlar göz önüne alındığında, bedensel (fiziksel) gelişimin tanımı, vücudun kütlece artması, boy olarak uzaması, insanı oluşturan bütün organların ve kemiklerin gelişmesi, bütün duyu organlarının olgunlaşarak büyümesi olarak yapılabilir. Bireyin bedensel gelişimini incelerken bir takım temel kavramlar ve bu kavramların ölçümleri kullanılır. Bu kavramlar; boyca büyüme, ağırlıkça büyüme, kemiklerin büyümesi, kasların büyümesi, beden oranı, bedenin biçimi, beden duruşu ve sistemlerdir. (Deniz, 2018, s.56)

2.2.2. Bedensel (Fiziksel) Gelişimin Özellikleri

İnsan doğduğu andan itibaren yaşı ilerledikçe etrafını keşfederek daha da özgürleşir. Buna paralel olarak manipülatif beceriler gelişirken yeni bir süreç ve gelişim ödevi başlar. Fiziksel gelişim sayesinde çocukların becerileri gelişir ve sergilenir. (Öztürk Aynal, 2010, s.89) Fiziksel gelişim, diğer beş gelişim alanının temelidir. Bunun nedeni sağlıklı bir beden sayesinde sağlıklı gelişimin olmasıdır. Birey bedeninin sayesinde bulunduğu döneme ait gelişim ödevini gerçekleştirir. (Canabakan Koç, 2015, s.10)

Fiziksel gelişim sabit bir hızla gerçekleşmez. Belirli zamanlarda hızlı olurken belirli zamanlarda yavaş gelişir. Bu nedenle “dönemsel” süreç olarak kabul edilir. (Canabakan Koç, 2015, s.10) Normal olan yaşıt çocukların vücut ağırlığı ile boyları ölçülüp bir fiziki ölçü tablosu oluşturulur. Çocuğun büyümesi bu tablo ile karşılaştırılarak yorumlanır. Buna karşılık gelişimin değerlendirilmesi daha komplikedir. Fakat yöntemi aynıdır. Yani normal yaşıt çocukların gelişim özellikleri ile karşılaştırarak değerlendirme yapılır. Fiziksel gelişim sistematik bir şekilde incelendiğinde gelişimin farklı hızla fakat düzenli bir şekilde ilerlediğini görürüz. Normal koşullar içerisinde çocukların 2 cinsiyette de gelişimleri önceden öngörülebilir çünkü bir düzen içerisindedir. Bu konudaki tek istisna bebeklik ve ergenlik dönemidir çünkü bu dönemlerde her çocuğun büyüme hızı farklıdır. (Deniz, 2018, s.55)

Çocuğun davranışları ile bedensel gelişimi birbirini büyük ölçüde etkiler. İnsanın fiziksel gelişiminde yaşadığı sıkıntılar, o insanın davranışlarına tesir eder. Tüm

bu etkilemeler hem doğrudan hem de dolaylı olarak olur. Çocuğun yapabilme düzeyini fiziksel gelişim belirlediği için doğrudan etkiler. İnsanın fiziksel gelişimi kendine ve çevresindekilere karşı davranışlarını etkilediği için de dolaylı yoldan etkiler. Bu belirtilerin göstergesi çocuğun hareketlerinin uyumudur. (Deniz, 2018, s.54)

Fiziksel gelişim; doğum öncesi, doğum sırası ve doğum sonrası olan dönemlerde çevresel ve genetik etmenler tarafından etkilenir. Doğum öncesi dönemde bazı faktörler fetüsün büyümesini ve gelişmesini etkiler. Bu faktörler annenin yaşı, beslenmesi, ilaç kullanımı, madde ve alkol tüketimi, hastalık geçmişi, duyu durumu, kanı, kromozomal ve genetik durumudur. Doğum sırasında ise yeni doğan, olabilecek doğum travmasına dirençlidir fakat yetersiz oksijen ve bebeğin başındaki aşırı basınç komplikasyon oluşturur. Bebeğin tüm gelişim alanlarına olduğu gibi fiziksel alanına da bu şekilde etki eder. Doğum sonrası fiziksel gelişimi etkileyen etmenleri de; cinsiyet, iç salgı bezleri, beslenme, geçirilen hastalıklar, sosyo-ekonomik durumları, aile tipi, hava durumu ve ruh sağlığı olarak sıralayabiliriz. (Deniz, 2018, s.56)

Okul öncesi dönemi olan 2-6 yaş arası çocukların gelişimi hızlı olmasına rağmen bedensel gelişimi, bebeklik dönemi ile karşılaştırıldığında daha yavaş olduğunu görürüz. Bu yaş aralığında boyun uzama ivmesi düşmektedir. Ortalama olarak 2-3 yaşta 10 santimetre, 5-6 yaşta 5 santimetre uzamaktadır. Çocuk 4 yaşına geldiğinde doğduğu zamanki boyunun iki katı olur. Okul öncesi döneminde daha fazla kol ve bacak uzamaları ile büyüme olmaktadır. Bacakların uzaması, doğrulması ve kasların gelişmesi 4-6 yaş arasında olmaktadır. Dizler 3 yaşında birleşik iken 6 yaşına kadar düzelmektedir. Çocuğun boyunun gelişimine uygun olup olmadığı belirli bir formül hesaplaması yapılarak hesaplanır. Bu hesaplama;

Boy = yaş x 5 + 80'dir. (Deniz, 2018, s.80)

Okul öncesi dönemi çocukların kilo artışında hızlanma mevcuttur. Her yıl 2 kilogram olarak yaklaşık 24 kilograama ulaşırlar. 2-6 yaş arasında çocukların ağırlıkları, formül hesaplaması ile karşılaştırılarak kilo gelişiminin uygunluğuna bakılır. Bu hesaplama için kullanılan formül;

Kilogram = [yaş (yıl olarak) x 2] + 8'dir. (Deniz, 2018, s.81)

Bu dönemde kız çocuklarının kemik ve kas kütlesi erkeklere göre daha az olduğundan kız çocuklarının kilosu erkeklere oranla daha azdır. İlk çocukluk döneminde beden ağırlığı kasların ağırlığının neredeyse 1,5 katıdır. Kaslar ile bedenin

büyümesi doğru orantılıdır. 2-6 yaş arasında büyük kaslar ile küçük kasları karşılaştırdığımız zaman büyük kasların daha iyi çalıştığını görmekteyiz. Bu nedenle çocuklar büyük ve geniş hareketleri rahat yaparken, küçük ve ince hareketleri daha zor yapmaktadır. Fakat tüm bunlar gözlemlenirken bireysel farklılıklar göz ardı edilemez. (Deniz, 2018, s.80-81)

Aşağıdaki gelişim tablosunda erkek ve kız çocuklarının boy ve kilo gelişimlerinin normu oluşturulmuştur.

Tablo 1. 2-6 Yaş Arası Çocukların Boy ve Kilo Sınırları

GELİŞİM TABLOSU													
Kız Çocuklarda Boy ve Kilo Gelişimi							Erkek Çocuklarda Boy ve Kilo Gelişimi						
KİLO			YAŞ	BOY			KİLO			YAŞ	BOY		
Alt Sınır	Ort.	Üst Sınır		Alt Sınır	Ort.	Üst Sınır	Alt Sınır	Ort.	Üst Sınır		Alt Sınır	Ort.	Üst Sınır
9.2	12.2	15.1	2 yaş	76.5	85.5	93.0	9.5	12.7	15.7	2 yaş	79.5	86.5	93.0
9.5	12.7	15.7	2 yaş 3 ay	79.0	88.5	97.5	9.9	13.1	16.3	2 yaş 3 ay	81.5	89.0	97.5
9.9	13.1	16.3	2 yaş 6 ay	81.5	90.5	100.0	10.3	13.5	17.0	2 yaş 6 ay	83.5	91.0	100.0
10.2	13.5	16.9	2 yaş 9 ay	83.5	92.5	107.0	10.7	14.1	17.7	2 yaş 9 ay	85.3	93.5	102.5
10.6	14.0	17.5	3 yaş	85.5	95.0	104.5	11.1	14.6	18.3	3 yaş	86.7	95.3	105.0
10.9	14.4	18.3	3 yaş 3 ay	87.0	96.5	106.5	11.4	15.1	18.9	3 yaş 3 ay	88.3	97.4	107.3
11.2	15.0	19.0	3 yaş 6 ay	89.0	98.5	104.5	11.7	15.6	19.6	3 yaş 6 ay	89.7	99.0	109.5
11.4	15.5	19.8	3 yaş 9 ay	90.5	100.0	110.0	12.0	16.2	20.8	3 yaş 9 ay	91.0	101.0	111.5
11.6	16.0	20.6	4 yaş	92.0	102.0	112.0	12.3	16.7	21.2	4 yaş	92.5	102.5	114.0
12.0	17.1	22.0	4 yaş 6 ay	94.7	105.0	115.0	12.7	17.7	22.6	4 yaş 6 ay	95.5	106.4	118.0
12.6	18.2	23.8	5 yaş	97.5	108.0	118.5	13.4	18.7	24.0	5 yaş	98.0	109.5	121.5
13.2	19.2	25.2	5 yaş 6 ay	100.5	111.0	120.5	14.1	19.7	25.6	5 yaş 6 ay	101.3	113.0	125.0
13.7	20.2	26.5	6 yaş	103.0	114.0	115.0	14.8	20.0	26.8	6 yaş	104.0	116.0	127.5

Tüm bunlar göz önüne alındığında fiziksel gelişimin, insan yaşamında önemli bir noktaya sahip olduğunu görmekteyiz. (Deniz, 2018, s.54)

2.3. Duygusal Gelişim

2.3.1. Duygusal Becerinin Tanımı

İnsanoğlu dünyaya duyguları ile beraber gelir. Duygu kavramını açıklamak için ilk olarak duygu nedir sorusunun cevaplanması gerekir. (Deniz, 2018, s.178) 1979

yılında Watts duygusal gelişimi kişinin kendisine, çevresindeki nesne ve kişilere yansıttığı bütün fikirler ve duygular olarak tanımlamıştır. Rice'a göre de güven, sevgi, bağlılık, kişilik gelişimi duygusal hastalıklar ve tepkisel hareketler duygusal gelişimin içerisindedir. Birçok bilim adamı gibi Epstein'de duygusal gelişimi tanımlamış ve şu şekilde ifade etmiştir; çocuğun kendisinin ve çevresindekilerin duygularını tanıma, ifade etme ve düzenlemede artan becerisidir. Goleman ise hisler ile ortaya çıkan psikolojik, zihinsel ve bedensel tepkilere duygu demiştir. (Güney, 2019, s.27)

Literatürde yapılan araştırmalar ve çalışmalar duygunun insanoğlunun ortak özelliği olduğunu göstermiştir. Bireyler farklı ortamlarda yaşamını sürdürseler, farklı özellikleri olsa dahi sahip oldukları temel duygular aynıdır fakat kişiye özeldir. (Güney, 2019, s.14) İnsanoğlu oluşumu bakımından beş temel duyguya sahiptir. Bunlar sırasıyla; mutluluk, üzüntü, öfke (kızgınlık / saldırganlık), korku ve şaşkınlıktır. Pack Adams'a göre mutluluk, olumlu olmayan bir durumu değerlendirip hayal dünyasını kullanarak olumlu sonuca ulaştırmak ve yeterlilik hissiyatını kazanmaktır. Üzüntü ise mutsuz olma, acı hissetme, depresyon ve canının sıkılmasıdır. Üzüntü çok olumsuz bir duygu gibi gözükse de asıl amacı olağan kayıplarda uyum sürecini kolaylaştırmaktır. Ortalama 2 yaşta ortaya çıkan, engellenme ve endişelenmeye karşı oluşan duygu ise (kızgınlık / saldırganlık) öfkedir. Bu duygu özellikle darp etme ve öfke nöbeti şeklinde gözlemlenir. İnsanoğlunun dördüncü temel duygusu ise korkudur. Korku duygusu, belirsiz durumlarda, herhangi bir olumsuz uyarı karşısında insanın içinde yaşadığı huzursuzluk ve telaştır. Korku duygusu insanı daha dikkatli olması konusunda uyardığı için, üzüntü duygusu gibi insanı koruyan bir hissiyattır. (Kökçü, 2019, s.19-24) Beklenilmeyen bir durumda kalındığı zaman en üst düzeyde şok olma duygusu ise şaşkınlıktır. Duygu bir hareket oluşumudur. Bu hareket; hislerin, zihinsel tutumların ve fiziksel tepkilerin oluşturduğu farklılıklar ile insanın davranışlarının birleşmesinden oluşur. Kısacası duygu; tutkularımız, arzularımız, hissettiğimiz her şeydir. (Cevizci, 1999, s.263)

Bireyin temel gereksinimleri ve bu gereksinimlerin sonuçlarıyla alakalı davranışları diyebiliriz duygu için. (Canabakan Koç, 2015, s.13) Bundan kaynaklı, Bilişsel, fizyolojik ve tüm davranışsal unsurlar duygunun birer ögesidir. (Deniz, 2018, s.178)

Duygu aynı zamanda yaşama uyum gösterme fonksiyonudur. (Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı [T.C. Meb], 2013) Çevre ile alakalı durumların

bir parçası olan duygu, insanoğlunun davranışını açıklar, yönlendirme yapar ve bazı zamanlarda aksatır. Tüm bu sebeple Magna Arnold “Yaygın deneyimlerimizden hareketle, duygunun bizi harekete geçirdiğini, günümüzü ışık ve gölgeyle doldurduğunu, bizi hayat tiyatrosunda seyirciden çok oyuncu yaptığını biliriz.” açıklamasını yapmıştır. Birey iç dünyasını açıklamak için duygusunu kullanır. Duygunun tanımı bireysel olarak hissedilen durumun dışavurumu olarak yapılabilir. (Deniz, 2018, s.178)

Sonuç olarak duygu terimi için literatürde birden fazla tanım yapılmıştır ve bu kavram insanoğlunun yaşamında oldukça önemli bir noktaya sahiptir. (Güney, 2019, s.15)

2.3.2. Duygusal Becerinin Gelişimsel Özellikleri

Duygu konusunun ilim alanında odak noktası olması Freud ve William James’in yaptıkları çalışmalarla olmuştur. Bu önemli çalışmalardan sonra bilim adamları duygu kavramı üzerine araştırmalar ve çalışmalar yapmaya başlamıştır. (Güney, 2019, s.13)

Bu gelişim alanı insanoğlunun sürecinin parçasıdır. (Kökçü, 2019, s.13) Kültürel açıdan temel duygular evrensel olduğu için okul öncesi döneminde ortaya çıkmaktadır. (Deniz, 2018, s.179) İnsanoğlu yaşamının ikinci yılından itibaren duygusal gelişimi hızlı bir şekilde gelişir. (Aral, 2018, s.221) Duygusal gelişimin yeni bir boyut kazanması çocukların konuşmaya başlaması ile olur. 2-3 yaş arasında çocuklar iç dünyasındaki duyguları anlatmak için mutlu, üzgün, öfke ve korku sözcüklerini kullanırlar. 3 yaştan itibaren duygu ifadelerini daha yoğun kullanırlar. (Deniz, s.182) Duygusal gelişimin temel kavramları arasında keder, haz, refleks ve heyecan bulunmaktadır. Fakat çocukları maksimum düzeyde etkileyen duygu korkudur ve çok sık yaşarlar çünkü okulöncesi dönemindeki çocuklar net bir şekilde reel ile hayalin ayrımını yapamazlar. (Kökçü, s.13)

Çocukların duygusal gelişiminde bireysel farklılıklar vardır. (Canabakan Koç, 2015, s.13) Çünkü erken çocukluk dönemi olan 2-6 yaş arasında gelişim alanlarından duygusal gelişimi etkileyen bazı faktörler vardır. Bunlar; kişisel faktörler (biyolojik ve genetik faktörler), çevresel faktörler, aile, arkadaşlar ve okuldur. Birey sinir sisteminde sıkıntı yaşarsa bunun neticesinde uyum problemi yaşar. Bu uyum problemi duygusal gelişiminde aksaklık meydana getirir. Bu nedenle kişisel faktörler, duygusal gelişimi etkileyen etmenlerdendir. Her gelişim alanında olduğu gibi duygusal gelişimde de

çocuğun sağlıklı ilerleyebilmesi için çok fazla uyaran olan, sağlıklı beslenebileceği, öğrenme imkânı bulabileceği bir çevreye sahip olması gereklidir. Yani çevresel etmenler duygusal gelişimi etkilemektedir. Bir ömür devam eden bir süreç olan duygusal gelişimde, özellikle okul öncesi döneminde ailenin etkisi oldukça yüksektir. İnanç, değer ve yargılar bu dönemde çoğunluğu aile tarafından oluşturulur. 2-6 yaş döneminde çocuklar arkadaşlığın ne demek olduğunu tam anlayamazlar. Yaşları ilerledikçe insanların duygularına dikkat ederek bir ilişkide olduklarını gözlemlerler. Yapılan araştırmalarda arkadaşlarının varlığı çocukların akademik olarak ilerlemesine katkı sağladığı ortaya çıkmıştır. Bu nedenle arkadaş faktörü duygusal gelişime doğrudan etki etmektedir. Etki faktörlerinden son olarak okul etmenini göz ardı etmemek gereklidir. Okul çocukların duygusal ihtiyaçlarını karşılamak için yaşlılarından oluşan gerekli sosyal ortamı sağlamaktadır. Bu nedenle okulun varlığı duygusal gelişimi olumlu yönde etkilemektedir. (Güney, 2019, s. 37-41)

Denham'a göre insanoğlunun duygusal yetkinliğe erişebilmesi için; duyguları ifade etme, duyguları bilme ve duyguları düzenleme unsurlarına sahip olması gereklidir. Duygusal yetkinliğin öncelikli ana unsuru çocukların duygularını ifade etmesidir. İkinci kilit yetkinlik ise çocukların hissettiği, yaşadığı duyguyu bilmesidir. Duygularını anlayan çocuk çevresi tarafından daha fazla kabul görür. Duygusal yetkinliğin üçüncü önemli unsuru duygu düzenlemesidir. Yaşadığı duygunun seviyesi, süresi gibi tüm değişkenler çocuğun maçına ulaşmak için normalin altında ya da üstündeyse duygu düzenlemesine ihtiyaç duyar. Yaşamda başarılı olabilmek için en önemli ve mecburi gelişimsel beceri duygusal yetkinliktir. (Garner, 2006, s.191)

Duyguların temel olarak üç fonksiyonu vardır. Bunların birincisi, çevredeki insanlarla içsel durumlar ile alakalı iletişim kurmaktır. İkinci fonksiyonu, etrafını keşfetme becerisini arttırmaktır. Son olarak, uygun geri dönütlerin acil durumlarda verilmesine olanak sağlamasıdır. (Deniz, 2018, s.179)Tüm bunlar insanların iletişimi açısından da önemlidir. (Kökçü, 2019, s.13) Bu durumun önemini vurgulamak için de Amerika Birleşik Devletleri'nde bulunan Çocuk Gelişimi departmanındaki Ulusal Birim Kurulu duygusal gelişim kazanımlarındaki becerileri araştırmış ve bu araştırmanın sonucundaki kilit becerileri;

- Kendi hissettiği duyguları anlayıp tanımlama becerisi,
- Başkalarının hissettiği duyguları doğru bir şekilde anlama becerisi,
- Kuvvetli duyguları yönlendirme ve yapıcı bir şekilde söyleme becerisi,

- Empati becerisini geliştirme olarak sıralanmıştır.

Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda, alanlardan her birinin diğer alanların gelişmesine de yardımcı olduğu gözlemlenmektedir. (Arslan Çiftçi, 2015, s.7-8)

Erken çocukluk döneminde duygusal gelişimin önemi ne kadar anlaşılırsa çocuk gelecek dönemlerinde o kadar iyi bir sosyal, psikolojik ve akademik hayata sahip olur. Bu nedenle okul öncesi dönemindeki çocukların ciddi bir gelişim göstermesi gereklidir. (Arslan Çiftçi, 2015, s.10)

2.3.3. Yaş Gruplarına Göre Gelişim Özellikleri

Bu dönemde gelişim alanları birbirleri ile paralel olarak bağlantılıdır ve birbirini etkileyen bir bütünün parçalarıdır. (Okutan, 2012, s.67)Bu dönem çocuğun gelişiminin hızlı olduğu bir dönem olmasıyla beraber her yaş aralığında çocuklar farklı gelişimler de gösterir. (Çetinel, 2016, s.12)

Bir Yaş Çocuğunun Gelişimi (0-12 ay)

İnsanoğlunun yaşamının ilk yılındaki gelişme oldukça hızlıdır. Bebek doğduktan sonraki ilk üç ayda temel gereksinimleri için yetişkin yardımına ihtiyaç duyar. Bu süreçte bebek oral dönemde olduğu için her şeyi ağzı ile tanımaya çalışır. Bebek 6. ayında çevresi ile iletişim kurar ve ilgi ön plandadır. Desteklenerek oturma pozisyonunda durabilir. Ellerini istemli bir şekilde kullanabilir. Merak duygusu ile çevresini gözlemler. Sosyal olarak ayırtırmaya başlar. Sesler çıkararak dil gelişimi başlar. 9. Ayında ismini tanır, destek alarak ayağa kalkmaya başlar. Bardak kullanabilme becerisi gelişir. Uyarılara gülümseme, ağlama gibi uygun tepkiler verir. 1.yılıının içerisinde bağımsız adımları ve yaratıcı oyunları başlayıp belirli kelimeleri söyleyebilir. Güçlü bir merak duygusuna sahiptir. (Aral, 2011, s.56-57)

İki Yaş Çocuğunun Gelişimi (12-24 ay)

Yaşamının ikinci yılına girdiğinde çocuk; koşma, yürüme, merdiven çıkma gibi kaba-motor hareketlerini geliştirir. Böylece keşfetme duygusunu tatmin etmeye başlar. Dikkat seviyesi çok kısa olduğu için ilgisi de kısa sürelidir. Hamur ve kum gibi İnce-motor becerilerini geliştiren etkinliklerden çok hoşlanır. Sosyal olarak gelişmeye başlasa da akranlarını sürekli oyun arkadaşı olarak göremez. Dış dünyayı çok merak

ettiği için zihinsel semboller geliştirmeye başlayıp soru sorma çağı başlar. Bu yaş sürecinde tuvalet, temizlik gibi öz-bakım becerilerinde gelişmeler görülür. (Aral, 2011, s.57-58)

Üç Yaş Çocuğunun Gelişimi (24-36 ay)

Çocuk yaşamının 3. Yılında oyun çağına girmiş olur. Psiko-motor becerilerini geliştirir ve çevresini kontrol altına almaya çalışır. Dil ve bilişsel gelişimi ilerleyerek rakamları sayabilir, şarkı söyleyebilir ve şiir öğrenebilir. Çocuğun sahip olduğu kelime haznesi ifade edebildiğinden çok daha fazladır. İnce-motor becerilerinde çizim yapma becerisi çok gelişmemiş olsa da kalemi tutup kâğıda karalama yapabilir. Ben-merkezci yapılarından kaynaklı kuralları yavaş bir şekilde geneller ve sabretmeyi öğrenir. 3 yaş sürecinde cinsel benlik duygusu başlayarak cinsel roller belirlenir. Kendi giysilerini giyip çıkarmada ve yemeğini kendi yiyebilmede gelişim gösterir. Özellikle olumlu duygular beslediği insanlara karşı duyguları çelişebilir. Zaman zaman onlara karşı sinirli ve saldırgan hareketlerde bulunabilir. (Aral, 2011, s.58)

Dört Yaş Çocuğunun Gelişimi (36-48 ay)

4 yaşında olan bir çocuk; kendi isteği doğrultusunda hareket edebilir, soru sorabilir, kendi tercihlerini yapabilir ve kendisini tanıtan bilgiler verebilir. Sosyal olarak daha da gelişir ve bundan mutluluk duyar. Oyun süresi ve odaklanması uzar. Özellikle oyun oynamak istediği seçtiği belirli arkadaşları vardır. 2 yaşında başlayan soru sorma çağı, 4 yaş sürecinde en yüksek düzeye ulaşır. Bu yaşta gerçek ile hayli karıştırabilir. Her fırsatta hareket etmeye çalışır. El ve parmak kaslarını kullanmada daha da ustalaşmıştır. (Aral, 2011, s.59)

Beş Yaş Çocuğunun Gelişimi (48-60 ay)

Beş yaş sürecinde çocuk, sosyal olarak çevresini daha da genişletir. Yetişkin desteğine ihtiyacı azalır ve bazı sorumlulukları almaya hazırlanır. Çocuğun yaşamının 4. Yılındaki gelişimi, ilk 3 yıla oranla oldukça yavaşlamıştır. Duygularını kontrol etmektedir. Başladığı işi bitirme çabasındadır. Psiko-motor gelişimiyle hâkimiyeti artmıştır. Özgüvenlidir ve yeri geldiğinde kendini eleştirebilir. Belleği güçlüdür bu sayede verilen yönergeleri alır ve uygular. Paralel oyun dönemini sonlandırıp akranları ile grup oyunları oynamaya başlar. Öz-bakım konularında (giyinme, yemek yeme, saçlarını tarama ve yıkanma gibi) ustalaşmıştır. Özetle; 5 yaşındaki çocukta; psiko-

motor dengenin, benlik kavramının, sosyal ilişkilerin ve uyumun ön planda olduğu görülür. (Aral, 2011, s.59)

Altı Yaş Çocuğunun Gelişimi (60-72 ay)

Erken çocukluk döneminde bulunan 0-60 ay arasındaki çocukların gelişim özellikleri hakkında bilgi verildi. Türkiye verilerine göre sekiz buçuk milyon çocuk 0-6 yaş arasındadır. Bu çocukların yaklaşık üç milyonu 60-72 ay arasındadır. Bunun yanı sıra ülkemizde okul öncesi eğitimde okullaşma oranı 60-72 ay grubunda en yüksek seviyededir. Bütün bunlardan dolayı bu yaş grubunun özelliklerini, ayrılan gelişim alanlarına göre detaylı incelemek daha yararlı olacaktır. (Aral, 2011, s.60)

60-72 ay çocukların psiko-motor (devinimsel) gelişim özellikleri incelendiği zaman; yavaş, hızlı, başla, dur gibi yönergelere uyarak yürüyebilirken, ileri ve geri yönlerinde denge tahtasında düşmeden ilerleyebilme, uzaklık bulunan bir yerden top atılınca tek eli ile yakalayabilme, yardımsız ip atlayabilme, iki tekerlekli bisikleti kullanabilme, düğmeleri ilikleme, el-yüz yıkama, yemek araç-gereçlerini kullanma, kıyafetlerini soyunup-giyme, dişlerini fırçalama, saçlarını tarama gibi öz bakım becerilerini yardıma ihtiyaç duymadan yapabilme, kalemi doğru ve başarılı bir şekilde tutarak adını büyük harfler ile yazabilme, temel şekilleri, çevresindeki nesnelere resmini, insan resimlerini tüm uzuvları ile eksiksiz çizebilme. sınırlı boyamaları taşırmadan boyayabilme ve ortalama 10 küple kule yapabilme becerilerine sahip olduğu gözlemlenmektedir. (Aral, 2011, s.60)

Bu yaş grubundaki çocukların bilişsel gelişim özellikleri de hızlı bir şekilde gelişmeye devam eder. Çocuklar, nesnelere ile yirmiye kadar sayabilir.

Nesneleri fiziksel boyut, renk ve şekillerine göre sınıflayabilirken; sağ, sol, ön, arka gibi yön ve konumlarını söyleyebilir. 1-10 arasında toplama ve çıkarma gibi basit matematiksel işlemleri yapabilir. Olaylar arasında neden-sonuç ilişkisi kurabilir. Haftanın günlerini, yılın aylarını ve mevsimlerini ifade edebilir. Ana ve ara renkleri bilebilir. Adını, yaşını, anne-babasının adını, mesleğini gibi kişisel bilgilerini bilir ve karşısındakine aktarabilir. Nesnelere arasındaki farklılıkları ve benzerlikleri bulabilir. (Aral, 2011, s.60)

Erken çocukluk dönemindeki sosyal gelişim diğer gelişim alanları ile paralel ilerler. Bu yaş grubu çocuklar, sosyal kuralların nedenlerini anlayabilir, kendi haklarını korurken başkalarının farklı bakış açılarının olabileceğini anlayıp görev anlayışı

gelişebilir. (Karoğlu, 2016, s.14) 4-5 çocuktan oluşan grup ile grup oyunlarını kurallara uygun bir şekilde oynayabilirken gerektiğinde liderliği üstlenip yönlendirebilir. Aynı zamanda, nezaket kurallarına dikkat edip bu kuralları uygulayabilir. (Aral, 2011, s.62)

60-72 ay arasındaki çocukların dil gelişiminde belirli noktalar vardır. Bu çocuklar, günlük hayatı ile alakalı olayları ve oluşturduğu basit hikâyeleri anlatabilir. Ne, neden, nasıl, nerede, ne zaman ve kim sorularına doğru bir şekilde cevap verebilir. Gramer kurallarına uygun olarak 5-6 kelimelik cümleler kurabilirken duygu ve düşüncelerini anlamlı bir şekilde ifade edebilir. Akranları ile sohbeti başlatıp sürdürebilir. (Aral, 2011, s.60)Sözcük dağarcığı ortalama 2000'dir. (Çetinel, 2016, s.11)

Duygusal gelişim incelendiğinde, 0-72 aylık çocuklar, sevgi, mutluluk gibi duyguların yanı sıra öfke, kıskançlık, nefret gibi duyguları da barındırabilirler; köpek, şimşek, karanlık gibi şeylerden korkunun en yoğun yaşandığı yaş dönemindedirler. (Çetinel, 2016, s.10) Karşısındaki insanın mutlu, üzgün, kızgın ve şaşırma duygularını anlayabilir, bu tür duyguları kendisi de ifade edebilir. Kendi kendine sorumluluk alıp yerine getirebilir. (Karoğlu, 2016, s.12)

Ay aralıklarına göre gelişim özellikleri belirlense dahi, her çocuğun kendine has olduğu da unutulmamalıdır. (Aral, 2011, s.15)

2.4. Okul Olgunluğu

2.4.1. Okul Olgunluğunun Tanımı

Olgunluk terimi literatürde ilk olarak Patrick tarafından 1899 yılında ele alınmıştır. (Küçük, 2016, s.8)Tanımı ise; her organizmanın içerisindeki potansiyel gücü ortaya çıkartıp organizmanın öngörülen görevleri yerine getirmesi olarak yapılmıştır. (Arı, 2001, s.34) İnsanoğlunun hayatının her anında olduğu gibi okul hayatı içinde olgunlaşmaya ihtiyacı vardır çünkü bütün eğitim hayatını etkileyen önemli becerilerden biri de okula hazır olma becerisidir yani okul olgunluğudur. (Ertürk Kara ve Gözcü, 2015, s.392) Çocuk okul hayatına girdiğinde bazı davranışları kazanması gerekir. Bu kazanımları elde etmesi içinde hazır olması gereklidir. Bu hazır olma durumu okul olgunluğu olarak tanımlanır. Bu terimin karşılığı, öğrenme

hayatının ihtiyaçlarına uygun, bireysel yeterlilik ve özelliklerinin bütünüdür. (Arı ve Özcay, 2014, s.75)

Literatürde bu konu ile alakalı araştırmalar yapılmış ve okula hazır oluş, okuma olgunluğu terimleri okul olgunluğu yerine de kullanılmıştır. (Cinkılıç, 2009, s.33) Yapılan araştırmalar sonucunda; Gessel, okul olgunluğunu olgunlaşmanın bir sonucu olduğunu belirtmiştir. (Güzel, 2018, s.21) Yörükoğlu, okul olgunluğunu bilişsel yetileri bulunan bireyin bulunduğu yaşa uygun olarak öğrenme ve kavrama seviyesine varması olarak tanımlamıştır. (Cinkılıç, s.33) Bütüncül yaklaşım ile tanımlama yapıldığında, okul olgunluğuna bütün gelişimsel alanların yeterli seviyeye ulaşması denmiştir. (Güzel, s.21)

Okul olgunluğunun belirtilerinden biri okul uyumudur. Bu iki terim öğrenciler için paralel ilerler çünkü okul öncesinde edindiği kazanımları ve potansiyeli onun okul olgunluğudur. (Gündüz ve Özarılan, 2017, s.214) Bu nedenle, Okul olgunluğunun tanımı, okuldaki kurallara, öğretici etkinliklere hazır olması ve okul içerisinde başarılı olması olarak yapılabilir. (Arı ve Özcay, 2014, s.75) Bütün bu tanımlar göz önünde bulundurulduğunda yeterli düzeyde okul olgunluğuna sahip ğrenci, anaokulu ya da birinci sınıfa başladığı süreçte çevresine uyum sağlayabilir. (Cinkılıç, 2009, s.33)

2.4.2. Okul Olgunluğunun zellikleri

İnsanoğlu yaşam sürecini hep geçişler halinde yaşar. Her insanda olduğu gibi kimi çocuklar başarılı bir şekilde, uyumlu halde geçiş sağlayabilirken kimi çocuklar çok zorluk yaşamaktadırlar. Bu noktada olgunluğun önemi ortaya çıkmaktadır. (Oktay, 1999, s.267) Anne karnından başlayarak ölüme kadar uzanan süreçte insan devamlı olarak gelişir. Bu gelişim ve olgunlaşmanın içerisinde öğrenme tecrübelerini de bulundurur. (ıkırıkı, 1999, s.1) Bu ğrenme tecrübelerini edindikleri yerlerden biri de okuldur. Genel olarak tüm dünyada okula başlamak için öğrencilerin yaşı temel faktör kabul edilir. Bu yaş 5 ile 7 arasında değişir. (Arı ve Özcay, 2014, s.76) Fakat tüm çocuklar aynı şekilde okul olgunluğuna sahip olamayabilir. (ıkırıkı, 1999, s.2) Okul olgunluğu aynı zamanda öğrencinin okul eğitiminde başarılı olması için gelmesi gereken seviyedir. (Gündüz ve alışkan, 2013, s.380) Okul olgunluğu için gelişimsel olarak belirli bir donanımına sahip olunmalıdır. Öğrenci tarafından oluşturulan bireysel farklılıklar okul olgunluğunun belirleyici faktördür. (Güzel, 2018, s.20) Bazı gelişim

alanları okul olgunluğunu doğrudan etkilemektedir. Bunlar sırasıyla; Bedensel / Fiziksel (boy, yaş, cinsiyet ve koordinasyon), Sosyal, Duygusal, Zihinsel ve Dil gelişimi. (Cinkılıç, 2009, s.35-36) Dockett ve Perry'nin 2003 yılındaki araştırmasına göre öğrencinin okul olgunluğunun yeterli seviyeye gelmesi için bilgi, sosyal yeterlilik, huy, kurallar, fiziksel gelişim, aile yapısı ve eğitim çevresi alanlarının gelişmesi gereklidir. (Ertürk Kara ve Gözcü, 2015, s.392) Harris ve Sipay'ın yaptığı araştırmalar sonucunda da okul olgunluğunun, büyüme ve öğrenmenin etkileşimi ile oluştuğu ortaya çıkmıştır. Bu nedenle okul olgunluğu yaş, cinsiyet, fiziksel yeterlilik ve duygusal olgunluk gibi etkenlerle alakalıdır. Okul olgunluğu değişebilen bir kavramdır çünkü her çocuk farklı yaşlarda ulaşabilir. Bu nedenle bu kavramın içerisinde bütün gelişim alanlarının belirli bir seviyeye gelmesi ve öğrenirken gerekli performansa ulaşması vardır. (Küçük, 2016, s.8-9) Her insanın farklı bilişsel, duygusal, fizyolojik, sosyal ve çevresel faktörlere sahip olmasından kaynaklı okul olgunluğu kişiden kişiye değişir. Farklı yaşlarda çocuklar aynı okul olgunluğuna sahip olabilir. (Gündüz ve Özarıslan, 2017, s.214) Literatürdeki çalışmalar incelendiğinde fiziksel faktör ile duygusal faktörün, okul olgunluğunu doğrudan etkilediğini görmekteyiz. (Turan, 2018, s.7) Bu nedenle; Öğrenci okula başlarken 5 gelişim alanındaki hazır bulunuşluk düzeyleri incelenip değerlendirilmelidir. (Arı ve Özcan, s.76)

2.5. Okul Olgunluğu İle Duygusal Gelişim

2.5.1. Okul Olgunluğu İle Duygusal Gelişim Arasındaki İlişki

Bireyin yaşam süresince bütün faaliyetlerinde duygusu etkin rol oynar. Özellikle erken çocukluk döneminde, çocuk gerçekleştirdiği eylemin sonucunda çevresindeki tepkileri gözlemler. Bu olumlu ya da olumsuz tepkilere göre davranışını ve kişilik yapısını oluşturur. (Oktay, 1999, s.278)Gelişim alanlarından temel faktörü duygu olan duygusal gelişim için, bireyin kendi duygusal durum farkındalığının yeterli düzeyde olması, kendini bilmesi, duruma göre hareket ederek duygularını kontrol altına alması, tüm bunlar sayesinde kendi içerisinde yaşadıkları ile etrafındakilerin beklentileri arasında dengeli olabilmesi diyebiliriz. (Kandır, 2003, s.78)

Sağlıklı duygusal gelişim yapısının göstergeleri; duygularını sözel olarak aktarabilme, güven sahibi olma ve kolay iletişim kurabilme olarak sıralanır. Ayrıca, duygusal gelişiminin yeterli seviyede ve sağlıklı olmasının en belirgin göstergesi,

çocuğun çevresi ile kolay bir şekilde yakınlaşması ve öğrenmedeki istekliliğidir. (Oktay, 1999, s.280)

Eğer çocukta bu gelişim alanı yeterli düzeydeyse çevresi ile iletişim kurup pozitif duygularla bulunduğu yere uyum sağlayacaktır. Çünkü bulunduğu yerin kurallarına uyup özgürlüğün başlangıç ve bitiş yerlerini öngörebilir. (Yavuzer, 2001, s.230) Eğer çocuğun duygusal gelişimi yeterli düzeyde değilse kendini doğru ifade edebilmesi çok zordur. Duygusal gelişimi yeterli düzeyde olan çocuklar, çevresi ile daha kolay iletişim kurar ve eğitim-öğretimde daha istekli ve motivasyonludur. Yapılan araştırmalar incelendiği zaman, duygusal gelişimi yetersiz olan çocukların okul olgunluğu da bu gelişimi ile paralel olduğunu ve okuldaki başarısızlığı ile bağlantılı olduğu görülmektedir. (Oktay, 1999, s.279)

Thackray araştırmalarında okul olgunluğunu, öğrenmede duygusal zorluk yaşamadan yeterli seviyede gerçekleşen dönem olarak belirtmiştir. (Güzel, 2018, s.21) Goleman'a göre okul olgunluğunda kelime dağarcığından çok duygusal gelişim önemlidir çünkü kaygı bütün becerilerin gelişmesine engel olur ve her şeyi doğrudan etkiler. (Goleman,1998, s.23) Arıkök ve Yazıcı'ya göre duygusal faktör, okul olgunluğunun oluşumundaki yapı taşlarından biridir. (Oktay, 1999, s.169) Duygusal olarak okul başlamaya hazır olmayan çocuklar duygularını, annesinden ayrılamama, ağlama, sınıfa girmeme ve küsme gibi hareketlerle gösterirler. (Yörükoğlu, 2003, s.9) Okula başlamasının öncesinde okul ve süreç ile ilgili bilgi verildiği zaman çocuk olumlu duygular içerisinde okula uyum sağlar. (Çelenk, 2003, s.77)

2.6. Okul Olgunluğu İle Fiziksel Gelişim

2.6.1. Okul Olgunluğu İle Fiziksel Gelişim Arasındaki İlişki

Bireyin fiziksel gelişimi her alanda etkili olduğu gibi eğitim-öğretim hayatında da etkilidir. (Yüksel, 2003) Öğrencinin sağlıklı bir fiziksel gelişime sahip olması en önemli faktörlerden biridir. (Arı ve Özcan, 2014, s.76) Öğrencinin okula başlarken belirli bir yaşa ermesi, okul olgunluğu için yeterli değildir. Öğrencinin yaşı, boyu, büyük-küçük kas gelişiminde olgunluğa erişmesi okula başlamada önemli etkenlerdir. Okul olgunluğunun yeterli seviyede olabilmesi için öğrencinin normlara uygun ve sağlıklı bedensel gelişimi olmalıdır. (Yüksel, 2003) Dockett ve Perry'nin araştırmalarının sonucunda da fiziksel gelişimin okul olgunluğu ile ilişkisi

belirlenmiştir. (Küçük, 2016, s.9) Doğum öncesi sürecini de içine alan bireyin bedensel olarak yaşadığı farklılıklara fiziksel olgunluk denmektedir. (Yüksel, 2003)

60-72 aylık çocuklar, koşma, zıplama, tırmanma ve yakalama gibi becerilerini sürekli kullanma ihtiyacı içerisindeyler. (Turan, 2018, s.8) Öğrencinin vücudunun koordinasyonunu sağlaması, yeterli düzeyde hareket etmesi ve fiziksel becerisi sayesinde kendi ihtiyaçlarını karşılayabilmesi gereklidir. (Cinkılıç, 2009, s.37) Çocuğun fiziksel gelişiminin yeterli olmaması beraberinde sorunları da getirir. Bu nedenle okul olgunluğu için belirleyici etmendir. (Sevinç, 2005, s.150) Bir öğrenci okula başladığında akranlarının boy ve kilosunun yani fiziksel özelliklerinin ortalamasında değilse zorluklar yaşar. Fiziksel hareketlerinin sonucunda çabucak yorulurlar. Büyük kas denetimi, ince koordinasyonlarından daha ileridir. Öğretmenlerini ve tahtayı izlemeye zorluk yaşayabilirler. (Yüksel, 2003)

Kısacası fiziksel gelişimi normalin altında olan çocuklar, okul yaşamlarında çeşitli zorluklarla karşılaşır. Fiziksel faktörlerin olumsuz etkilerine karşı gelebilmek için çocuğun okula başlama zamanından önce sağlık muayenesi yapıp değerlendirilmeli ve fiziksel ihtiyaçları uygun zamanda karşılanmalıdır. (Küçük, 2016, s.10)

2.7. Duygusal Gelişim İle Fiziksel Gelişim

2.7.1. Duygusal İle Fiziksel Gelişim Arasındaki İlişki

Yavuzer'e göre okul olgunluğunun açıklaması, fiziksel ve duygusal alanın da içerisinde bulunduğu tüm gelişim alanlarının tümü ile okula hazır olması olarak yapılmıştır. (Güzel, 2018, s.21) Okul olgunluğu ile ilgili tüm etmenler (duygusal ve fiziksel) aynı öneme sahiptir, birbirlerini bağıdırlar. Birinin yeterlilik seviyesine ulaşamaması diğerini de etkiler. (Küçük, 2016, s.9) İnsanoğlunun gelişiminin sağlıklı ve dengeli olabilmesi için fiziksel ve duygusal boyutların beraber incelenip geliştirilmesi gereklidir. (Kesilmiş, 2012, s.7) Bedensel hareket deneyimleri çocuğun duygusal hayatını ve yetisini şekillendirecek güç ve önemdedir. (Özer ve Özer, 2004)

Koşma, atlama, sıçrama gibi hareketler çocuğun gelişiminin ve öğrenmesinin temel yapı taşıdır. Tüm becerilerin gelişimi gibi duygusal alanın gelişimi için de bir temel oluşturur. (Gallahue ve Ozmun, 2002, 402)

2-6 yaş arasındaki çocukluk döneminde birey, beden parçalarının ihtiyacı olan koordinasyonunu sağlayarak hareket eder, gereksinimlerini kendi başına karşılayabilecek düzeye gelir böylece öz güveni artarak duygusal gelişimi olumlu yönde etkilenir. (Denizkan, 2006, s.18) Erken çocukluk dönemindeki birey, fiziksel olarak geliştiğinden vücudunu kullanarak kazandığı tecrübe sayesinde etrafı ile ilişkisi ve iletişimi daha kaliteli hale gelir. Bu nedenle kendine güveni ile duygusal tatminleri devam eder. (Kesilmiş,2012, s.8) Sağlıklı bir fiziksel gelişimde çocuk, temel hareketleri yapabileceği için pozitif benlik gelişimi desteklenir ve duygudaşlık duygusu gelişir. (Özyürek, 2015, s.482)

Çocuğun fiziksel becerisindeki gelişme etrafını daha çok keşfetmesine olanak verir. Bu keşifte hareketlilik artacağı için sıkıntı olabilecek durumlar çıkabilir. Sıkıntılar yüzünden çok fazla terslenen çocukların duygu durumu olumsuz etkilenebilir. (MEB, 2013) Fiziksel gelişim açısından ana hareket yetilerinde yeterince gelişemeyen çocuklar, daha komplike becerilerini geliştirmekte isteksiz ve çekingen olurlar. Duygusal olarak olumsuz etkilenirler. (Kergez, 2012, s.35) Özetle, Okul öncesi döneminde tüm gelişim alanları bir bütünün parçasıdır ve birbirleri ile ilişkilidir. Tüm gelişim alanlarında olduğu gibi duygusal gelişim ile fiziksel gelişim de birbirini etkileyip aynı yönde ilerler. (Okutan, 2012, s.65)

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada ilişkisel araştırma yöntemi kullanılmıştır. İlişkisel araştırma betimleme ve yordama gibi bilimsel amaçlara ulaşmak için kullanılan bir yöntemdir. İlişkisel kanıt araştırmacının ilişkili değişkenler hakkında yordama yapmalarına olanak sağlar (Shaughnessy, Zechmeister, 2016) ve (Zechmeister, 2016).

3.2. Araştırmanın Örneklemi

Bu tez çalışmasında araştırma grubu Bursa ili Nilüfer ilçesinde bulunan Özel Bursa Balat İlköğretim Okulu ve Özel Bursa Best Anaokulunda öğrenim gören 60-72 aylık öğrencilerden oluşmuştur. Çalışmaya 103 öğrenci katılmıştır. Kişisel Bilgi Formu okulun idarecileri ve öğrencilerin vasisi yardımı ile doldurulmuş, Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği ve Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği ise araştırmacı tarafından birebir uygulanmıştır. Antropometrik ölçüm okulların beden eğitimi öğretmenleri yardımı ile yapılmıştır.

3.3. Araştırmada Kullanılan Veri Toplama Araçları

Araştırmada katılımcıların sosyo demografik bilgileri toplamak için Kişisel Bilgi Formu, Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği, Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zeka Ölçeği ve Antropometrik Ölçüm kullanılmıştır.

3.3.1. Sosyo-Demografik Bilgi Formu

Bu form katılımcıların Katılımcının okuma-yazma bilmemesinden kaynaklı araştırmacı tarafından oluşturulup doldurulan, katılımcının kişisel özelliklerini ve eğitimi ile ilgili geçmişini belirlemeye yönelik değişkenleri içeren bir formdur.

3.3.2. Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği

Çalışmada öğrencilerin okul olgunluğu düzeyini belirlemek için kullanılacaktır. G. H. Hildreth, N. L. Griffiths ve M. Mc Gauvran tarafından geliştirilen, Türkçe'ye uyarlanması ve geçerlik çalışması Ayla Oktay tarafından 1980 yılında yapılan ölçeğin

alfa iç tutarlılık kat sayısı .83 olarak bulunmuştur. Ölçek kelime anlama, cümle kavrama, genel bilgi, eşleştirme, sayılar ve kopya etme olmak üzere 6 alt testten toplam 100 sorudan oluşmaktadır. Toplam puandan elde edilen skorların yüksekliği okul olgunluğunun yüksek olduğunu göstermektedir.

3.3.3. Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zeka Ölçeği

Çalışmada okul öncesi dönemindeki öğrencilerin duygusal zekâ düzeylerini belirlemek için kullanılacaktır. Test, Sullivan (1999) tarafından geliştirilmiş, Türkçe'ye uyarlaması ve geçerlilik çalışması Ulutaş tarafından 2005 yılında yapılmıştır. Yüzler, Hikâyeler, Anlama ve Yönetme olarak test toplamda 4 bölümden oluşmaktadır. Alfa iç tutarlılık kat sayıları sırasıyla. 68, .54, .63 ve. 76'dır. Duygusal zekâ ölçeği toplamı için. 84 olarak tespit edilmiştir. Çocukların verdikleri doğru yanıtlara göre değerlendirilmektedir. Doğru cevapların çok olması duygusal zekânın yüksek olduğunu göstermektedir.

3.3.4. Antropometrik Ölçüm

Çalışmada öğrencilerin fiziksel gelişimini belirlemek için antropometrik ölçüm kullanılmıştır. Yaş, kilo, boy, sıçrama, esneklik ve kulaç uzunluğu maddelerinin bulunduğu sorulardan oluşmuştur. Ayrıca ölçümlerde 6 yaş fiziksel normunun uygunluğuna bakılmıştır.

Tablo 2. Ölçeklerin Güvenirlik Analiz Sonuçları

Ölçekler	Cronbach's Alpha	Madde sayısı
Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği	.876	100
Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zeka Ölçeği	.829	41

Analiz sonucuna göre 100 maddelik Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği'nin genel güvenirligi $\alpha = .876$ olarak ve 41 maddelik Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği'nin genel güvenirligi $\alpha = .829$ olarak yüksek derecede güvenilir bulunmuştur.

Tablo 3. Ölçeklerin Normallik Analizi Sonuçları

Ölçekler	Kolmogorv – Smirnov	
	İstatistik	
	n	
Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği	026.103	765
Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği	076	123

Araştırmada kullanılan Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği ve Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği ölçeklerin normallik testi sonucuna göre normalliği ihlal etmediği görülmüştür ($p > .05$) Bundan sonraki analizlerde parametrik testlerin kullanılacağı belirlenmiştir.

Bu araştırma ilişkisel tarama modeline göre tasarlanmıştır. İlişkisel tarama modelleri iki veya daha fazla değişken arasındaki ilişki düzeyini istatistiksel testler kullanılarak ölçmeye çalışır. İstatistikler için sosyal bilimler paket programı kullanılmıştır.

3.4. Verilerin Analizi

Araştırmadan elde verilerin öncelikle SPSS programına kontrollü şekilde girişi yapılmıştır. Daha sonra kayıp veriler kontrol edilmiştir. Araştırma problemlerine göre kullanılacak analiz türleri belirlenecek olup değişkenler arasındaki ilişkinin varlığı korelasyon analizi kullanılmıştır. Araştırmadaki değişkenlerin düzeyi betimsel istatistikler ile ortaya konacak olup ele alınan bağımsız değişkenlere göre farklılaşma durumlarını incelemek amacıyla karşılaştırma testlerinden yararlanılacaktır. Buna göre normal dağılım gösteren veriler içinde iki bağımsız grubun ortalamalarının birbirinden farklı olup olmadığını test etmek için t-testi, değişkenler arasındaki ilişki pearson korelasyon katsayısı ile analiz edilmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR

4.1. Ölçek Değerlerine İlişkin Bulgular

Bu bölümde, araştırma değişkenlerine ilişkin verilen problemler ve oluşturulan hipotezlere yanıt bulmak amacıyla yapılan istatistiksel analizlerin bulguları yer almaktadır.

Tablo 4. 60-72 Aylık Çocukların Sosyodemografik Betimsel İstatistik Analiz Sonuçları

Değişkenler		n	%
Cinsiyet	Erkek	55	53,4
	Kız	48	46,6
	Total	103	100,0

Araştırmada erkek katılımcı sayısı 55(40,9) ve kız katılımcı sayısı 48(59,1) katılımcı sayısı olduğu görülmektedir.

Tablo 5. Ölçeklerin Betimsel İstatistikler

Değişkenler		n	En Küçük Değer	En Büyük Değer	Ort.	SS
Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği	Kelime Anlama	103	11	19	16,2524	1,81885
	Cümle kavrama	103	0	13	7,0874	2,22335
	Genel bilgi	103	7	14	10,8252	1,95251
	Eşleştirme	103	7	23	15,6602	2,82341
	Sayılar	103	6	24	18,0874	3,62212
	Kopya etme	103	0	11	6,3786	2,55188
	Toplam olgunluk	103	46	93	74,4175	9,97892
Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zeka Ölçeği	Yüzler	103	8	19	15,7184	1,95246
	Hikâyeler	103	1	5	4,1845	0,92617
	Anlama	103	2	10	8,1553	1,47367
	Yönetme	103	0	7	5,1456	1,4912

	Toplam skor	103	22	41	33,2233	3,60537
Antropometrik Ölçüm	Boy	103	102	126	1260,4272	11627,40463
	Sıçrama	103	30	170	82,8835	28,02216
	Esneklik	103	1	21	5,767	5,01019
	Kulaç uzunluğu	103	91	1155	142,1942	171,79251
	Kilo	103	15	26,7	22,07379	651,63565
	Aylık	103	60	72	69,5049	5,71011
	Toplam	103				

Araştırmaya 103 katılımcı katılmıştır. Örneklem grubunun kelime anlama becerisi ortalama değerleri 16,25246, standart sapma değeri $\pm 1,81885$, hesaplanan en küçük değer 11, en büyük değer 19 olarak bulunmuştur.

Örneklem grubunun cümle kavrama düzeyi ortalama değeri 7,0874, standart sapma değeri $\pm 2,22335$, hesaplanan en küçük değer 0, en büyük değer 13 olarak bulunmuştur.

Örneklem grubunun genel bilgi düzeyi ortalama değeri 10,8252, standart sapma değeri $\pm 1,95251$, hesaplanan en küçük değer 7, en büyük değer 14 olarak bulunmuştur.

Örneklem grubunun eşleştirme düzeyi ortalama değeri 15,6602, standart sapma değeri $\pm 2,82341$, hesaplanan en küçük değer 7, en büyük değer 23 olarak bulunmuştur.

Örneklem grubunun sayılar düzeyi ortalama değeri 18,0874, standart sapma değeri $\pm 3,62212$, hesaplanan en küçük değer 6, en büyük değer 24 olarak bulunmuştur.

Örneklem grubunun kopya etme düzeyi ortalama değeri 6,3786, standart sapma değeri $\pm 2,55188$, hesaplanan en küçük değer 00, en büyük değer 11 olarak bulunmuştur.

Örneklem grubunun toplam olgunluk düzeyi ortalama değeri 74,4175, standart sapma değeri $\pm 9,97892$, hesaplanan en küçük değer 46, en büyük değer 93 olarak bulunmuştur.

Örneklem grubunun yüzler düzeyi ortalama değeri 15,7184, standart sapma değeri $\pm 1,95246$, hesaplanan en küçük değer 8, en büyük değer 19 olarak bulunmuştur.

Örneklem grubunun hikayeler düzeyi ortalama değeri 4,1845, standart sapma değeri $\pm 0,92617$, hesaplanan en küçük değer 1, en büyük değer 5 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun anlama düzeyi ortalama değeri 8,1553, standart sapma değeri $\pm 1,47367$, hesaplanan en küçük değer 2, en büyük değer 10 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun yönetme düzeyi ortalama değeri 5,1456, standart sapma değeri $\pm 1,49120$, hesaplanan en küçük değer 0, en büyük değer 7 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun toplam skor düzeyi ortalama değeri 33,2233, standart sapma değeri $\pm 3,60537$, hesaplanan en küçük değer 22, en büyük değer 41 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun boy düzeyi ortalama değeri 1260,4272, standart sapma değeri $\pm 11627,40463$, hesaplanan en küçük değer 102, en büyük değer 126 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun sıçrama düzeyi ortalama değeri 82,8835, standart sapma değeri $\pm 28,02216$, hesaplanan en küçük değer 30, en büyük değer 170 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun esneklik düzeyi ortalama değeri 5,7670, standart sapma değeri $\pm 5,01019$, hesaplanan en küçük değer 1, en büyük değer 21 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun kulaç uzunluğu düzeyi ortalama değeri 142,1942, standart sapma değeri $\pm 171,79251$, hesaplanan en küçük değer 91, en büyük değer 1155 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun kilo düzeyi ortalama değeri 22,07379, standart sapma değeri $\pm 651,63565$, hesaplanan en küçük değer 15, en büyük değer 26,70 olarak bulunmuştur.

Örnekleme grubunun ay ortalama değeri 69,5049, standart sapma değeri $\pm 5,71011$, hesaplanan en küçük değeri 60, en büyük değeri 72 olarak bulunmuştur.

Tablo 6. 60-72 Aylık Çocukların Cinsiyetleri Açısından Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği Puanlarının t Testi Analiz Sonuçları

Değişkenler	Cinsiyet	n	\bar{x}	Ss	sd	t	p
Kelime Anlama	Erkek	55	16,4727	1,74116	101	1,321	.190
	Kız	48	16,0000	1,89063			
	Erkek	55	7,3091	2,19319	101	1,084	.281

Cümle Kavrama	Kız	48	6,8333	2,25344			
Genel Bilgi	Erkek	55	10,8182	2,08247	101	-039	.969
	Kız	48	10,8333	1,81405			
Eşleştirme	Erkek	55	15,4364	2,99854	101	-860	.392
	Kız	48	15,9167	2,61610			
Sayılar	Erkek	55	18,2545	3,79189	101	-500	.618
	Kız	48	17,8958	3,44711			
Kopya Etme	Erkek	55	6,2909	2,52889	101	-372	.711
	Kız	48	6,4792	2,60106			
Toplam Olgunluk	Erkek	55	74,6182	10,25867	101	-217	.828
	Kız	48	74,1875	9,7515			

Tablo 6’da Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği incelendiğinde, Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların kelime anlama puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= 1,321$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların cümle kavrama puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= 1,084$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların genel bilgi puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= -039$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların eşleştirme puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= -860$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların sayılar puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= -500$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların kopya etme puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= -372$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların toplam olgunluk puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= -217$; $p>.05$).

Bu sonuçlara göre katılımcıların cinsiyet değişkenine göre Metropolitan Okul Olgunluğu Ölçeği puanları arasında anlamlı fark yoktur.

Tablo 7. 60-72 Aylık Çocukların Cinsiyetleri Açısından Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği Puanlarının t Testi Analiz Sonuçları

Değişkenler	Cinsiyet	n	\bar{x}	Ss	sd	t	p
Yüzler	Erkek	55	15,8727	2,06429	101	1,857	.398
	Kız	48	15,5417	1,82137			
Hikâyeler	Erkek	55	4,3273	,88306	101	1,690	.094
	Kız	48	4,0208	,95627			
Anlama	Erkek	55	7,8727	1,23753	101	-2,119	.037
	Kız	48	8,4792	1,61078			
Yönetme	Erkek	55	5,0909	1,56670	101	-.397	.692
	Kız	48	5,2083	1,41359			
Toplam Skor	Erkek	55	33,1818	3,83498	101	-.127	.901
	Kız	48	33,2708	3,36275			

Tablo 7’de Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği incelendiğinde, Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların yüzler puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= 1,857,321$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların hikâyeler puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= 1,690$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların anlama puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($t(101)= -2,119$; $p<.05$). Kızlarda anlama puanlarının ($\bar{X} = 7,8727$, S.S = 1,23753) erkeklere kıyasla ($\bar{X} = 8,4792$, S.S = 1,61078) daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu bulgu katılımcıların anlama becerilerinin kızların erkeklerden anlamlı düzeyde daha yüksek olduğunu göstermektedir.

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların yönetme puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= -.397$; $p>.05$).

Cinsiyet değişkenine göre katılımcıların toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($t(101)= -.127$; $p>.05$).

Tablo 8. 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Fiziksel Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları

Değişkenler		Kilo	Boy	Sıçrama	Esneklik	Kulaç Uzunluğu
Kelime Anlama	r	,147	,214	-,229	,046	,169
	p	,040	,020	,120	,642	,087
	N	103	103	103	103	103
Cümle Kavrama	r	,054	,041	-,117	,195*	,080
	p	,591	,681	,240	,148	,420
	N	103	103	103	103	103
Genel bilgi	r	-,004	,111	-,142	,241	,046
	p	,964	,265	,151	,114	,643
	N	103	103	103	103	103
Eşleştirme	r	-,072	-,094	-,136	,218	,001
	p	,470	,346	,171	,127	,989
	N	103	103	103	103	103
Sayılar	r	,016	-,030	-,142	,230*	,161
	p	,870	,765	,152	,119	,104
	N	103	103	103	103	103
Kopya Etme	r	-,127	,063	-,112	,280	,094
	p	,202	,525	,258	,114	,345
	N	103	103	103	103	103
Toplam	r	,148*	,116*	234	,134*	,196*
	p	,028	,043	,017	,011	,048
	N	103	103	103	103	103

Tablo 8’de okul olgunluğu ile fiziksel Gelişimi arasındaki incelendiğinde katılımcıların kelime anlama ile kilo arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=147$, $p<.05$). Çocukların kelime anlama puanı arttıkça kiloları artmaktadır. Diğer bir deyişle çocukların kiloları arttıkça kelime anlama puanları artmaktadır. Determinasyon katsayısı ($r=020$) dikkate alındığında, kilo puanları toplam varyansın %21.6’sının kelime anlama puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların kelime anlama ile boy arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=214$, $p<.05$). Çocukların kelime anlama puanı arttıkça boyları artmaktadır. Diğer bir deyişle çocukların boyları arttıkça kelime anlama puanları artmaktadır. Determinasyon katsayısı ($r=020$) dikkate alındığında, boy puanları toplam varyansın %4'sünün kelime anlama puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların kelime anlama ile sıçrama arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmemektedir ($r=-229$, $p>.05$). Katılımcıların kelime anlama ile esneklik arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=046$, $p>.05$). Katılımcıların kelime anlama ile kulaç uzunluğu arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=169$, $p>.05$).

Katılımcıların cümle kavrama ile kilo arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=054$, $p>.05$). Katılımcıların cümle kavrama ile boy arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=041$, $p>.05$). Katılımcıların cümle kavrama ile sıçrama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-117$, $p>.05$). Katılımcıların cümle kavrama ile esneklik arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmemektedir ($r=-195$, $p>.05$). Katılımcıların cümle kavrama ile kulaç uzunluğu arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=080$, $p>.05$).

Katılımcıların genel bilgi ile kilo arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-004$, $p>.05$). Katılımcıların genel bilgi ile boy arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=111$, $p>.05$). Katılımcıların genel bilgi ile sıçrama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=142$, $p>.05$). Katılımcıların genel bilgi ile esneklik arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmemektedir ($r=242$, $p>.05$). Katılımcıların genel bilgi ile kulaç uzunluğu arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=046$, $p>.05$).

Katılımcıların eşleştirme ile kilo arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-072$, $p>.05$). Katılımcıların eşleştirme ile boy arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-094$, $p>.05$). Katılımcıların eşleştirme ile sıçrama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=136$, $p>.05$). Katılımcıların eşleştirme ile esneklik arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmemektedir ($r=218$, $p>.05$). Katılımcıların eşleştirme ile kulaç uzunluğu arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=001$, $p>.05$).

Katılımcıların sayılar ile kilo arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-016$, $p>.05$). Katılımcıların sayılar ile boy arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-030$, $p>.05$). Katılımcıların sayılar ile sıçrama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-142$, $p>.05$). Katılımcıların sayılar ile esneklik arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmemektedir ($r=230$, $p>.05$). Kulaç uzunluğu arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=161$, $p>.05$).

Katılımcıların kopya etme ile kilo arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-027$, $p>.05$). Katılımcıların kopya etme ile boy arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-063$, $p>.05$). Katılımcıların kopya etme ile sıçrama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=112$, $p>.05$). Katılımcıların kopya etme ile esneklik arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmemektedir ($r=280$, $p>.05$). Katılımcıların kopya etme ile kulaç uzunluğu arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=094$, $p>.05$).

Katılımcıların toplam olgunluk ile kilo arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=148$, $p<.05$). Çocukların toplam olgunluk puanı arttıkça boyları artmaktadır. Diğer bir deyişle çocukların toplam olgunluk arttıkça kelime anlama puanları artmaktadır. Determinasyon katsayısı ($r=148$) dikkate alındığında, kilo puanları toplam varyansın %21,9'unun toplam olgunluk puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların toplam olgunluk ile boy arasında düşük düzeyde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=116$, $p<.05$). Çocukların toplam olgunluk puanı arttıkça boyları artmaktadır. Diğer bir deyişle çocukların boy puanları arttıkça toplam olgunluk puanları artmaktadır. Determinasyon katsayısı ($r=116$) dikkate alındığında, boy puanları toplam varyansın %13,4'ünün toplam olgunluk puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların toplam olgunluk ile sıçrama arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=234$, $p>.05$). Çocukların toplam olgunluk puanı arttıkça sıçramayı artmaktadır. Diğer bir deyişle çocukların sıçrama puanları arttıkça toplam olgunluk puanları artmaktadır. Determinasyon katsayısı ($r=234$) dikkate alındığında, sıçrama puanları toplam varyansın %54'ünün toplam olgunluk puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların toplam olgunluk ile esneklik arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=134$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların toplam olgunluk puanı arttıkça esneklik düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=134$) dikkate alındığında, esneklik puanları toplam varyansın %17'sinin toplam olgunluk puanından kaynaklandığı söylenebilir. Katılımcıların toplam olgunluk ile kulaç uzunluğu arasında anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=196$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların toplam olgunluk puanı arttıkça kulaç uzunluğu düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=196$) dikkate alındığında, kulaç uzunluğu puanları toplam varyansın %38'inin toplam olgunluk puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Tablo 9. 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Duygusal Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları

<u>Değişkenler</u>	<u>Yüzler</u>	<u>Hikayeler</u>	<u>Anlam</u> <u>a</u>	<u>Yönetm</u> <u>e</u>	<u>Toplam skor</u>	
Kelime anlama	r	,142	,118	,091	,142	,202*
	p	,153	,237	,359	,153	,041
	N	103	103	103	103	103
Cümle kavrama	r	,067	,159	-,076	,017	,054
	p	,503	,109	,445	,866	,589
	N	103	103	103	103	103
Genel bilgi	r	,265**	,197*	,194	,130	,323**
	p	,007	,046	,050	,190	,001
	N	103	103	103	103	103
Eşleştirme	r	,191	-,006	,027	,135	,164
	p	,054	,954	,787	,173	,099
	N	103	103	103	103	103
Sayılar	r	,150	,214*	-,058	,010	,118
	p	,129	,030	,563	,918	,236
	N	103	103	103	103	103

	r	,041	,153	-,065	,076	,067
Kopya etme	p	,679	,124	,512	,448	,498
	N	103	103	103	103	103
	r	,209*	,220*	,018	,137	,232*
Toplam olgunluk	p	,034	,026	,855	,168	,018
	N	103	103	103	103	103

Tablo 9’da okul Olgunluğu ile duygusal gelişimi arasındaki incelendiğinde katılımcıların kelime anlama ile yüzler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=142, p>.05$). Katılımcıların kelime anlama ile hikâyeler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-118, p>.05$). Katılımcıların kelime anlama ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=091, p>.05$). Katılımcıların kelime anlama ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=142, p>.05$).

Katılımcıların kelime anlama ile toplam skor arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=202, p<.05$). Buna göre katılımcıların kelime puanı arttıkça duygusal gelişimi toplam puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=020$) dikkate alındığında, duygusal gelişim toplam puanları varyansın %4’ünün kelime anlama puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Tablo 9’da Okul Olgunluğu ile duygusal Gelişimi Arasındaki incelendiğinde katılımcıların cümle kavrama ile yüzler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=067, p>.05$). Katılımcıların cümle kavrama ile hikâyeler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=159, p>.05$). Katılımcıların cümle kavrama ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r= -076, p>.05$). Katılımcıların cümle kavrama ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=017, p>.05$). Katılımcıların cümle kavrama ile toplam skor arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=054, p>.05$).

Katılımcıların genel bilgi ile yüzler arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=265, p<.05$). Buna göre katılımcıların genel bilgi puanı arttıkça yüzler toplam puan düzeylerinin arttığı söylenebilir.

Determinasyon katsayısı ($r=265$) dikkate alındığında, yüzler toplam puanları varyansın %7'sinin genel bilgi puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların genel bilgi ile hikâyeler arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=197$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların genel bilgi puanı arttıkça hikâyeler toplam puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=265$) dikkate alındığında, hikâyeler toplam puanları varyansın %3.8'inin genel bilgi puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların genel bilgi ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=194$, $p>.05$). Katılımcıların genel bilgi ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=130$, $p>.05$).

Katılımcıların genel bilgi ile duygusal gelişimi toplam skor arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=323$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların genel bilgi puanı arttıkça duygusal gelişim toplam puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=323$) dikkate alındığında, duygusal gelişim toplam puanları varyansın %10.4'ünün genel bilgi puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların eşleştirme ile yüzler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=191$, $p>.05$). Katılımcıların eşleştirme ile hikâyeler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=006$, $p>.05$). Katılımcıların eşleştirme ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=027$, $p>.05$). Katılımcıların eşleştirme ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=135$, $p>.05$). Katılımcıların eşleştirme ile toplam skor arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=164$, $p>.05$).

Katılımcıların sayılar ile yüzler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=150$, $p>.05$).

Katılımcıların sayılar ile hikâyeler arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=214$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların sayılar puanı arttıkça hikâyeler puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=214$) dikkate alındığında, hikâyeler puanları varyansın %4.5'inin sayılar puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların sayılar ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-058$, $p>.05$). Katılımcıların sayılar ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki

görülmemektedir ($r=010$, $p>.05$). Katılımcıların sayılar ile toplam skor arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=118$, $p>.05$).

Katılımcıların kopya etme ile yüzler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=041$, $p>.05$). Katılımcıların kopya etme ile hikâyeler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=153$, $p>.05$). Katılımcıların kopya etme ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-065$, $p>.05$). Katılımcıların kopya etme ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-076$, $p>.05$). Katılımcıların kopya etme ile toplam skor arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-067$, $p>.05$).

Katılımcıların toplam olgunluk ile yüzler arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=209$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların toplam olgunluk puanı arttıkça yüzler puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=209$) dikkate alındığında, yüzler puanları varyansın %4.3'ünün toplam olgunluk puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların toplam olgunluk ile hikayeler arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=220$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların toplam olgunluk puanı arttıkça hikayeler puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=209$) dikkate alındığında, hikayeler puanları varyansın %4.8'inin toplam olgunluk puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların toplam olgunluk ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-018$, $p>.05$). Katılımcıların toplam olgunluk ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-137$, $p>.05$).

Katılımcıların toplam olgunluk ile duygusal toplam skor arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=232$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların toplam olgunluk puanı arttıkça duygusal gelişim toplam skor puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=232$) dikkate alındığında, duygusal gelişim toplam skor puanları varyansın %5.3'ünün toplam olgunluk puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Tablo 10. 60-72 Aylık Çocukların Fiziksel Gelişim ile Duygusal Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları

<u>Değişkenler</u>		<u>Yüzler</u>	<u>Hikayeler</u>	<u>Anlama</u>	<u>Yönetme</u>	<u>Toplam skor</u>
Kilo	r	,125	,152	,224	,196	,111
	p	,003	,026	,013	,034	,009
	n	103	103	103	103	103
Boy	r	,188	,288	,157	,124	,149
	p	,019	,034	,028	,013	,023
	n	103	103	103	103	103
Sıçrama	r	,123	,097	,301**	-,097	,173
	p	,216	,331	,112	,331	,080
	n	103	103	103	103	103
Esneklik	r	,112	-,115	-,103	,155	,057
	p	,258	,246	,302	,117	,566
	n	103	103	103	103	103
Kulaç uzunluğu	r	,085	,090	,057	,064	,118
	p	,394	,368	,570	,518	,235
	n	103	103	103	103	103

Tablo 10’da fiziksel gelişim ile duygusal gelişimi arasındaki incelendiğinde katılımcıların kilo ile yüzler arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=125$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların kilo puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından yüzler puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=125$) dikkate alındığında, duygusal gelişim alt boyutlarından yüzler puanları varyansın %1.5’inin kilo puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların kilo ile hikâyeler arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=152$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların kilo puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından hikâyeler puan düzeylerinin arttığı söylenebilir.

Determinasyon katsayısı ($r=152$) dikkate alındığında, duygusal gelişim alt boyutlarından hikayeler puanları varyansın %2.3'ünün kilo puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların kilo ile anlama arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=224$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların kilo puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından anlama puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=224$) dikkate alındığında, duygusal gelişim alt boyutlarından anlama puanları varyansın %5.0'sinin kilo puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların kilo ile yönetme arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=196$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların kilo puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından yönetme puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=196$) dikkate alındığında, duygusal gelişim alt boyutlarından yönetme puanları varyansın %3.8'inin kilo puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların kilo ile duygusal gelişim toplam skor arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=111$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların kilo puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından duygusal gelişim toplam skor puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=111$) dikkate alındığında, duygusal gelişim alt boyutlarından duygusal gelişim toplam skor puanları varyansın %12'sinin kilo puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların boy ile yüzler arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=188$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların boy puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından yüzler puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=188$) dikkate alındığında, yüzler puanları varyansın %3.5'inin boy puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların boy ile hikâyeler arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=288$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların boy puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından hikâyeler puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=288$) dikkate alındığında, hikayeler puanları varyansın %8.2'sinin boy puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların boy ile anlama arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=157$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların boy puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından anlama puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=157$) dikkate alındığında, anlama puanları varyansın %2.4'ünün boy puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların boy ile yönetme arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=124$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların boy puanı arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından yönetme puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=124$) dikkate alındığında, yönetme puanları varyansın %1.5'inin boy puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların boy ile duygusal gelişim toplam puan arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=149$, $p<.05$). Buna göre katılımcıların boy puanı arttıkça duygusal gelişim puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=149$) dikkate alındığında, duygusal gelişim toplam puanları varyansın %2.2'sinin boy puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların sıçrama ile yüzler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=123$, $p>.05$). Katılımcıların sıçrama ile hikâyeler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=097$, $p>.05$). Katılımcıların sıçrama ile anlama arasında pozitif yönlü orta düzeyde anlamlı bir ilişki görülmektedir ($r=301$, $p>.05$). Buna göre katılımcıların sıçrama puanı arttıkça anlama puan düzeylerinin arttığı söylenebilir. Determinasyon katsayısı ($r=301$) dikkate alındığında, anlama puanları varyansın %9'unun toplam sıçrama puanından kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların sıçrama ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=-097$, $p>.05$). Katılımcıların sıçrama ile duygusal gelişim toplam skor arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=173$, $p>.05$).

Katılımcıların esneklik ile yüzler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=112$, $p>.05$). Katılımcıların esneklik ile hikâyeler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=115$, $p>.05$). Katılımcıların esneklik ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=103$, $p>.05$). Katılımcıların esneklik ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=155$, $p>.05$). Katılımcıların esneklik ile duygusal gelişim toplam skor arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=057$, $p>.05$).

Katılımcıların kulaç uzunluğu ile yüzler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=085$, $p>.05$). Katılımcıların kulaç uzunluğu ile hikayeler arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=090$, $p>.05$). Katılımcıların kulaç uzunluğu ile anlama arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=057$, $p>.05$). Katılımcıların kulaç uzunluğu ile yönetme arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=064$, $p>.05$). Katılımcıların kulaç uzunluğu ile duygusal gelişim toplam skor arasında anlamlı bir ilişki görülmemektedir ($r=118$, $p>.05$).

BEŞİNCİ BÖLÜM

TARTIŞMA VE YORUM

5.1. Araştırma Bulgularının Tartışması Ve Yorumlanması

Okul Öncesi Dönemindeki 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Fiziksel ve Duygusal Gelişimi Arasındaki İlişkini belirlemek amacıyla çocuklara uygulanan Metropolitan Olgunluğu Ölçeği, Sullivan Çocuklar İçin Duygusal Zekâ Ölçeği ve Antropometrik Ölçüm ölçeklerinden alınan veriler incelenip bulgular tartışılmış ve yorumlanmıştır.

Bu çalışmada 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Fiziksel Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları Katılımcıların toplam olgunluk ile kilo, boy, sıçrama ve esneklik, kulaç uzunluğu arasında düşük düzeyde pozitif yönde, kelime anlama ile kilo ve boy arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Çocukların okul olgunluğu arttıkça çocukların kilo, boy, sıçrama ve esneklik artmaktadır. Çocukların kelime anlama arttıkça çocukların kilo ve boy puanları artmaktadır. Bir diğer deyişle çocukların fiziksel gelişimi arttıkça okul olgunlukları artmaktadır. Bu çalışmada literatür araştırmasına göre bu alanda yapılmış birçok çalışmayla tutarlı bir sonuç ortaya çıkmıştır.

Okula başlama, çocuğun okul öğrenmeleri için hazır olmasını gerektirir. Hazır oluş ya da başka bir deyişle okul olgunluğu okul öğrenmeleri için ön bilgi beceri ve tutum yani, olgunlaşma ve ön yeterlik anlamına gelmektedir. Çocuğun okula başlaması, onun öğrenmeye karşı tutumunu belirlemede ve ileriki öğrenme yaşantısına temel oluşturmasında büyük öneme sahip olmasından dolayı öğrenim yaşamının en önemli olaylarından biridir. Okula başlama genel olarak, zihinsel, fiziksel, duygusal ve sosyal açıdan bir olgunlaşmayı gerektirir (Canbulat ve Yıldızbaş, 2014, s.34). Okul olgunluğuna sahip bir çocuk fiziksel, zihinsel, sosyal ve duygusal gelişim açısından belli bir düzeye gelmiştir ve okulda kendisinden istenilenleri başarılı bir şekilde yerine getirmeye hazırdır (Ülkü, 2007).

Gündüz ve Çalışkan (2013) yaptıkları çalışmada çocuğun okula başlaması veya başlamaması gerektiği konusundaki kararı verirken, fiziksel gelişiminin önemine vurgu yapılmışlardır. Bir Çocuğun ilkokulda okuma ve yazma becerilerini kazanabilmesi için motor becerilerin kazanması gerekmektedir (Bütün Ayhan, 2008, s. 33).

Kutluca Canbulat (2010)'ın yapmış olduğu çalışmada takvim yaşına bakılarak birinci sınıfa başlamış olan çocuklar arasında fiziksel beceriler açısından eksiklik ve/veya yetersizlik yaşayan çocuklar olduğu görülmüştür. Bu tür çocukların ortaya çıkan eksiklik ve/veya yetersizlikleri nedeniyle normal öğretim programını takip etmekte zorlandıkları, ancak bu eksiklik ve yetersizlikleri desteklendiği zaman başarılı oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Bu açıdan bakıldığında çocukların okul olgunluğu ulaşmaları için çocukların fiziksel gelişimlerinin tamamlanması önemlidir. Çocuğun bu gelişim alanlarına ilişkin yeterli olgunluğa erişip erişemediğini bilmeden onu yalnızca takvim yaşına bakarak okula başlatmak öğrencinin başarısızlığına neden olabilmektedir. Çünkü bireysel farklılıklar nedeniyle, okul olgunluğuna ulaşma yaşı değişebilir. Gelişim basamakları her alanda tüm çocuklar için aynı olsa da, bazı çocukların bu basamakları tırmanışı, diğerlerinden daha yavaş ya da hızlı olabilir (Davies, Janus, Duku ve Gaskin, 2016, s.36).

Yapılan ulusal çalışmada çocuğun okula hazır bulunuşluğuna ilişkin görüşüne başvurulmuş okul öncesi öğretmenlerinin çoğunluğu çocuğun tüm gelişim alanlarında olgunluğa ulaşmış olması gerektiğine vurgu yaparken sınıf öğretmenlerinin büyük çoğunluğu ise çocukların fiziksel gelişimlerinin tamamlanmış olması gerektiği yönünde görüş bildirmişlerdir. (Canbulat ve Yıldızbaş, 2014, s.35). Okuma olgunluğu, çeşitli araştırmacılar tarafından özellikle çocuğun “öğrenme” için belli bir olgunluk düzeyine ulaşmasının önemi üzerinde durmaktadır. Bu olgunluk, çocuğun fiziksel gelişimleri açısından belli bir düzeye gelmesi ve okulda beklentilerini başarılı bir şekilde yerine getirmeye hazır olup olmadığıdır. Bu nedenle; çocuğun okul olgunluğu için önce fiziksel olgunlaşma düzeyine ulaşmasının gerekliliğini vurgulanmaktadır. Çocuğun fiziksel gelişimleri açısından belli bir düzeye gelmesi ve okulda beklentilerini başarılı bir şekilde yerine getirmeye hazır olması ile okul olgunluğunu kazanabilir (Yazıcı, 2001, s. 405). Okula başlayan çocuk, oynayacak, zıplayacak, okuyacak, yazacak, kısaca birtakım bedensel hareketler yapabilecek düzeyde olması gerekmektedir. Olgunlaşma teorisi görüşe göre çocuk fiziksel, zihinsel, vb. olgunluğa erişmeden önce okuma yazma işi yaptırılmamalıdır (Akçum, 2005). Çocuğun yürüme, koşma, sıçrama, tek ayaküstünde sekme gibi beceriler çocuğun okul olgunluğu ile ilişkili becerilerdir. Bu nedenle anaokulu dönemde eğitimin amacı, çocuğu tüm gelişim (zihinsel, duygusal, sosyal, fiziksel ve dil) alanlarında desteklemek, gelecek eğitim basamaklarına hazırlamak, kendini ifade

eden, yaratıcı yönlerini ve becerilerini ortaya koyan, sosyal bir birey olarak yetişmesini sağlamak önemlidir (Zembar, 1999, S. 49). Kısaca Çocuklar yeni bir şey öğrenmek için fiziksel açıdan hazır olmalıdırlar (Çilden, 2001, s.8).

Çalışmamızda 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Duygusal Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları çocukların okul olgunluğu ile yüzler, hikâyeler ve duygusal gelişim toplam puanı arasında pozitif yönde düşük düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu göstermektedir. Çocukların okul olgunluğu puanı arttıkça yüzler, hikâyeler ve duygusal gelişim toplam puanı artmaktadır. Bir diğer deyişle anaokulu çocukların duygusal gelişimi arttıkça okul olgunluğu artmaktadır.

Yavuzer (2010), çocukların okul olgunluğu için Çocuğun, duygusal, anlamda okula hazır olması gerektiğini vurgulamıştır. Yapılan bir çalışmada okul olgunluğu ile duygusal beceriler arasında olumlu yönde ilişkiler tespit edilmiştir (Güler, 2001). Zira okul olgunluğunun duygusal gelişim ve devinimsel gelişim okul olgunluğunu oluşturan ölçütlerdir. Bütün bu gelişim alanlarına ait pek çok becerinin okul öncesi dönemde aşamalı olarak geliştirilmesi gerekmektedir.

Okuma yazma konusunda hazırlıklı olmak büyük ölçüde olgunlaşmaya bağlıdır. Çocuğun duygusal yönden uygun gelişim basamağına ulaşması ve uygun çevresel ortamda kazandığı beceriler sonucu okuma ve yazmayı öğrenme gerçekleşir (Ayhan, 1998). Anthony (Çataloluk, 1994) okula hazırlıklı olmada duygusal gelişim ile ilişkili olduğunu bildirmiştir. Araştırmacılar çocuğun duygusal olarak kararlı ve dengeli olmamasının mı okumayı öğrenmeye engel olduğunu, yoksa öğrenemediği için mi duygusal sorunların (isteksizlik, ilgisizlik, ağlama, aşırı saldırganlık veya hareketsizlik, kardeşleri, arkadaşları, öğretmenleri ile iletişim kuramama, kendi hayal dünyasında kapalı kalma vs.) ortaya çıktığını belirlemekte güçlük çekmektedirler. Ancak kesin olan, duygusal sorunlarla öğrenmedeki başarısızlığın her zaman birlikte görüldüğüdür (Unutkan, 2003). Bu yönü ile çocuğun duygusal gelişimi okul olgunluğunu gösterir. Bu çalışmalar bizim çalışmamızı desteklemektedir.

Çalışmamızda 60-72 Aylık Çocukların Fiziksel Gelişim ile Duygusal Gelişimi Arasındaki Korelasyon Analiz Sonuçları katılımcıların kilo ve boy ile duygusal gelişim ve alt boyutları olan yüzler, anlama, yönetme arasında düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı bir ilişki göstermektedir. Çocukların boy ve kiloları arttıkça duygusal gelişim alt boyutlarından yüzler, hikâyeler, anlama ve yönetme düzeyleri artmaktadır.

Diğer bir deyişle fiziksel gelişim arttıkça duygusal gelişim artmaktadır. Literatürde benzer sonuçlar bulunmaktadır.

Yapılan çalışmalar çocuğun olgunluğa ulaşması için fiziksel ve duygusal bütünlüğe erişmesi gerektiğini göstermektedir (Çağdaş, 1997). Sosyal bilişsel kurama göre çocukların sosyal gelişimi bir bütünü oluşturan unsurlara dayandırılmaktadır. Çocuklar fiziksel ve duygusal gelişim parçalarına bölünemez. Bunlar bir bütündür. Bir gelişim alanında ne oluyorsa öbür alanlarını da etkilemektedir (Barbour ve Seefeeldt,1998). Bu nedenle bir çocuğun fiziksel gelişimi ile duygusal gelişimi ilişkilidir.

Çocuğun bedeninin fiziksel gelişimini duygusal gelişimini olumlu yönde etkilemektedir. Fiziksel yönden gelişmiş çocuğun, motor yetenekleri de gelişmiş ve olgunlaşır. Motor yeteneklerin olgunlaşması; dilin kullanılmasında, seslerin çıkarılmasında etkilidir. Gelişmiş bir sosyal çevrede yetişen çocuğun anlatımının daha düzgün ve kelime hazinesi daha zengindir. Sosyal iletişime girdiğinde, çocuğun duygusal yönden problemlerin olmamasını sağlar. Çocuk duygusal yönden böylece gelişmiş olur.

Fiziksel gelişmeyi tamamlayan çocuk birçok beceriye sahip olur (Gündüz ve Çalışkan, 2013, s.379). Örneğin fiziksel gelişmeye ulaşan çocuk oyun becerilerine de ulaşır. Oyun çocuk için sadece eğitsel yönden değil onun ruh sağlığı açısından da büyük önem taşımakta ve duygusal ilişkilerin başlatılması için en iyi ortamları hazırlamaktadır. Çocuk oyun sırasında son derece bağımsız, kendi başına buyruk, kendi dünyasında özgür hareket ederek duygusal rahatlamayı elde eder (Poyraz,1999). Böylece çocuk fiziksel gelişimi sayesinde duygusal gelişimi tamamlamış olur.

Çalışmamızda kullanılan ölçekler arasından, cinsiyet değişkenine göre katılımcıların sadece anlama puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Kızlarda anlama puanlarının erkeklere kıyasla daha yüksek olduğu bulunmuştur. Kız çocuklarının anlama becerilerinin erkeklerden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Uluslararası eğitimde verimlilik araştırmalarında kızların, özellikle okuma ve metinleri anlamada erkeklerden çok önde olduğu; İngiliz bilim adamlarının, ülkede okuma zorluğu çeken erkeklerin bayanların iki katı olduğunu tespit ettikleri ve dil derslerinde bayanların açık ara önde olduğu dile getirilmiştir (Kavaklı, 2012, s.22). Worrel'e göre (2007) genel anlamıyla kızların erkeklere göre okumaya ve okuma

alışkanlığına ilişkin tutumları daha yüksektir (Balcı, 2009). Yapılan bir başka çalışmada ise altı yaş çocuklarının okuduğunu anlama becerisi puanlarının cinsiyet değişkeni anlamlı farklılık göstermemektedir. Bu sonuca göre, erkeklerle kızların okuduğunu anlama becerilerinin benzer olduğu ya da her iki grubun homojen olduğu bulunmuştur (Ulutaş ve Aksoy, 2016, S.215).

ALTINCI BÖLÜM

SONUÇ VE ÖNERİLER

6.1. Araştırmanın Sonuçları

Araştırmamızda görüldüğü üzere 60-72 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu ile Fiziksel Gelişimi Arasındaki, Okul Olgunluğu ile Duygusal Gelişimi Arasındaki Fiziksel Gelişim ile Duygusal Gelişimi Arasında anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Fiziksel gelişim ve duygusal gelişim arttıkça okul olgunluğu artmaktadır. Ayrıca kızların anlama becerileri daha erkeklere kıyasla daha fazla olduğu görülmüştür.

6.2. Araştırmaya Ve Sonuçlarına Yönelik Öneriler

Araştırma sonuçlarına yönelik öneriler:

- ✓ Ailelerin çocukların fiziksel gelişiminin önemi konusunda kamu kurum ve kuruluşlar tarafından bilgilendirilmeleri,
- ✓ Çocukların okul olgunluğu için fiziksel gelişimlerinin dikkate alınması,
- ✓ Çocuk gelişimi hususunda ailelerin özellikle bedensel ve duygusal gelişimlerine yönelik eğitim programlarının açılması,
- ✓ Okul olgunluğuna yönelik kapsamlı programların oluşturulması ve bu hususta devletin bütçe ayırması,
- ✓ Rehberlik araştırma merkezleri ve halk sağlığı merkezleri çocukların fiziksel gelişimlerinin doğumdan itibaren takip etmeleri önerilir.

Araştırmaya yönelik öneriler,

Bu araştırmanın örneklemini 103 katılımcı ile yapmıştır. Araştırmanın genellenebilirliğini arttırmak için;

- ✓ Daha fazla katılımcı ile araştırmanın tekrar edilmesi,
- ✓ Araştırmanın farklı il ve ilçelerde yapılması,
- ✓ Araştırmanın ilişkisel model yerine deneysel çalışmalar yapılması,
- ✓ Devlet okullarında da testlerin uygulanması
- ✓ Bu araştırmanın farklı çalışmalar ile desteklenmesi önerilir.

KAYNAKÇA

- Akaydın, D. ve Akduman Gülümser, G. (2016). 6 Yaş Grubu Çocukların Duygusal Zeka Düzeyleri İle Empatik Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1353-1360.
- Akaydın, D. ve Akduman, G. (2016). 6 Yaş Grubu Çocukların Duygusal Zeka Düzeyleri İle Empatik Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1353-1360.
- Alisinanoğlu, F. ve Kesicioğlu, O. S. (2010). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Davranış Sorunlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Giresun İli Örneği). *Kurumsal Eğitim*, 93-110.
- Aral, N. (2011). *Okul Öncesi Eğitim & Okul Öncesi Eğitim Programı*. İstanbul: Ya-Pa Yayın.
- Aral, N. (2018). *Erken Çocukluk Döneminde Gelişim 2*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Arı, A. ve Özcan, E. (2014). Birinci Sınıf Öğrencilerinin Okul Olgunluğu Düzeylerinin, Okuma Yazmayı Öğrenmelerine Etkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 74-90.
- Arı, R. (2001). *Gelişim Ve Öğrenme Psikolojisi*. Konya: Mikro.
- Arslan, Ç. H. (2015). *Sosyal-Duygusal Gelişim Değerlendirme Ölçeği: 48-66 Aylık Çocuklar İçin Uyarlama Çalışması* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Bozkurt, E. (2016). *Okul Öncesi Çocuklarının Duyguları Anlama Becerileri İle Sosyal Yetkinlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Bozkurt, E. (2016). *Okul Öncesi Çocuklarının Duyguları Anlama Becerileri İle Sosyal Yetkinlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Canabakan Koç, N. (2015). *Okul Öncesi Dönem Adaptasyon Sürecinde Ayrılık Anksiyetesi Bozukluğu Geliştirmiş 48-66 Aylık Çocuklarda Ebeveyn Tutumlarının Etkisi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Cevizci, A. (1999). *Felsefe Sözlüğü*. İstanbul: Paradigma.
- Cinkılıç, H. (2009). *Okul Öncesi Eğitimin İlköğretim 1. Sınıf Öğrencilerinin Okul Olgunluğuna Etkisinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Cinkılıç, H. (2009). *Okul Öncesi Eğitimin İlköğretim 1. Sınıf Öğrencilerinin Okul Olgunluğuna Etkisinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>

- Çakmak, T. ve Yılmaz B. (2009). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Okuma Alışkanlığına Hazırlık Durumları Üzerine Bir Araştırma: Hacettepe Üniversitesi Beytepe Anaokulu Örneği. *Türk Kütüphaneciliği*, 489-509.
- Çakmak, T. ve Yılmaz, B. (2009). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Okuma Alışkanlığına Hazırlık Durumları Üzerine Bir Araştırma: Hacettepe Üniversitesi Beytepe Anaokulu Örneği. *Türk Kütüphaneciliği*, 489-509.
- Çelenk, S. (2003). İlk Okuma-Yazma Öğretiminde Kuluçka Dönemi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 36.
- Çetinel, G. (2016). *Okul Öncesi Dönem Çocuğuna Sahip Annenin Çocuk Yetiştirme Tutumu İle Çocuğun Dinleme Becerisi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Çıkrıkçı, S. (1999). *Ankara İl Merkezindeki Resmi Banka Anaokullarına Devam Eden 5-6 Yaş Çocuklarının Okul Olgunluğu İle Aile Tutumu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Çocuk Gelişimi ve Eğitimi, Duygusal Gelişim. (2013). Erişim adresi: http://www.megep.meb.gov.tr/mte_program_modul/moduller_pdf/Duygusal%20Geli%C5%9Fim.pdf
- Deniz, M. E. (2018). *Erken Çocukluk Döneminde Gelişim*. Ankara: Pegem Akademi.
- Denizkan, Ü. (2006). Erken Çocukluk Yıllarında Okuma-Yazmaya Hazırlık. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 337.
- Ertürk Kara, G. ve Gözcü, S. (2015). Okula Hazır Olma Konusunda Öğretmen Ve Aile Görüşleri: Bir Olgu Çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 391-408.
- Ethem, B. (1994). *Eğitim Psikolojisi, Modern Eğitimin Psikolojik Temelleri*. Ankara: Yargıcı Matbaası.
- Gallahue ve Ozmun. (2002). *Understanding Motor Development: Infants, Children, Adolescents, Adults*, New York.
- Garner, P. (2006). Prediction Of Prosocial And Emotional Competence From Maternal Behavior In African American Preschoolers. *Cultural Diversity And Ethnic Minority Psychology*, 12, 179-198.
- Goleman, D. (1998). *Duygusal Zeka*. Yüksel, B. S. (Çev.). İstanbul: Varlık Yayınları.
- Gündüz, F. ve Çalışkan, M. (2013). 60-66, 66-72, 72-84 Aylık Çocukların Okul Olgunluk Ve Okuma Yazma Becerilerini Kazanma Düzeylerinin İncelenmesi. *International Periodical For The Languages*, 379-398.

- Gündüz, F. ve Çalışkan, M. (2013). 60-66, 66-72, 72-84 Aylık Çocukların Okul Olgunluk Ve Okuma Yazma Becerilerini Kazanma Düzeylerinin İncelenmesi. *International Periodical For The Languages*, 379-398.
- Gündüz, H. B. ve Özarslan, N. (2017). Farklı Yaş Kategorilerinde İlkokula Başlayan Öğrencilerin Okul Olgunluğu Ve Öğretmen Görüşlerine Göre Okula Uyum Problemleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 212-230.
- Güney, M. (2019). *60-72 Ay Okul Öncesi Dönem Çocukların Sosyal Duygusal Uyumu İle Annelerinin Duygusal Zekâları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Güzel, N. (2018). *Okul Öncesi Eğitimi Alan Öğrencilerin Okul Olgunluğu Düzeylerinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- İlker Kergez, F. (2012). Sağlıklı Büyüme İçin Okulöncesi Dönemdeki Çocuklarda Hareket Ve Fiziksel Aktivite. *Spor Bilimleri Dergisi*, 34-42.
- İlköğretim Öğrencilerinin Gelişim Alanları, Gelişim Alanlarının İşaretçisi Olan İhtiyaçlar ve Geliştirilmesi Gereken Beceriler: Bu Süreçte Rehber Öğretmenin İşlevleri: Kurumsal Bir İnceleme. (2003). Erişim adresi: http://dhgm.meb.gov.tr/yayimlar/dergiler/milli_egitim_dergisi/159/gyuksel.htm.
- Kandır, A. (2001). Çocuk Gelişiminde Okul Öncesi Eğitim Kurumlarının Yeri Ve Önemi. *Milli Eğitim Dergisi*, 151.
- Kandır, A. (2003). *Gelişimde 3-6 Yaş, "Çocuğum Büyüyor"*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Karoğlu, H. (2016). *Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Gelişim Özellikleri Ve Sosyal Beceri Düzeyleri* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Kergez, F. İ. (2012). Sağlıklı Büyüme İçin Okulöncesi Dönemdeki Çocuklarda Hareket Ve Fiziksel Aktivite. *Spor Bilimleri Dergisi*, 34-42.
- Kesilmiş, İ. (2012). *4-6 Yaş Çocuklarda Cimnastik Antrenmanının Büyüme Ve Biyomotor Yetiler Üzerine Etkisi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Kıran, S. (2008). *Okulöncesi Dönemi Çocuklarına Yönelik Hazırlanan Masal Ve Öykü Kitaplarında Geçen İletişim Engelleri* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>
- Koç, H. ve Tekin, A. (2011). Beden Eğitimi Derslerinin Çocuklarda Seçilmiş Motorik Özellikler Üzerine Etkisi. *7. Ulusal Beden Eğitimi Ve Spor Öğrt. Kongresi, Van: Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25-27.

- Koç, H.ve Tekin, A. (2011). *Beden Eğitimi Derslerinin Çocuklarda Seçilmiş Motorik Özellikler Üzerine Etkisi*’, 7. *Ulusal Beden Eğitimi Ve Spor Öğrt. Kongresi. Van: Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25-27.
- Koçak, N. (2015). *Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Bilişsel Gelişim Özellikleri İle Sosyal Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Konya Örneği). Asya Öğretim Dergisi*, 3(1), 21-29.
- Kol, S. (2011). *Erken Çocuklukta Bilişsel Gelişim Ve Dil Gelişimi. Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1-21.
- Kökcü, R. G. (2019). *Doğal Malzemelerden Kil, Kum Ve Su İle Hazırlanan Oyun Programının 60-72 Aylık Çocukların Sosyal Duygusal Gelişimleri Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>*
- Küçük, Ö. (2016). *Okula Başlama Aşamasındaki Çocuklarda Okul Olgunluğu Ve Dil Gelişimi İle İlişkili Bireysel Ve Ailesel Etkenlerin Araştırılması (Uzmanlık Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>*
- Oktay, A. (1999). *Yaşamın Sihirli Yılları: Okul Öncesi Dönem. İstanbul: Epsilon Yayınları.*
- Okutan, N. Ş. (2012). *Karma Ve İzole Yaş Gruplarında Verilen Okul Öncesi Eğitiminin 4-6 Yaş Grubu Çocuklarının Gelişim Özellikleri Ve Yaratıcılık Performanslarına Etkisinin İncelenmesi (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>*
- Öner, Ö. (2019). *Okul Öncesi Dönemde Psikososyal Ve Davranışsal Sorunları Olan Çocukların Ebeveynlerinin Yaşadığı Güçlükler Ve Başetme Biçimleri (Doktora Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>*
- Özer, D. S. ve Özer, M. K. (2004). *Çocuklarda Motor Gelişim. Ankara: Nobel Akademi Yayıncılık.*
- Öztürk Aynal, Ş. (2010). *Erken Çocukluk Döneminde Yaratıcılık Ve Geliştirilmesi. Ankara: Pegema Yayıncılık.*
- Öztürk, A. Ş. (2010). *Erken Çocukluk Döneminde Yaratıcılık Ve Geliştirilmesi. Ankara: Pegema Yayıncılık.*
- Özyürek, A. (2015). *Okul Öncesi Dönemde Beden Eğitimi Ve Spor. International Journal Of Science Culture And Sport*, 4.
- Sevinç, M. (2005). *Erken Çocuklukta Gelişim Ve Eğitimde Yeni Yaklaşımlar. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.*
- Şahin, H. ve Ömeroğlu, E. (2015). *Psikososyal Gelişim Temelli Eğitim Programının Anasınıfına Devam Eden Çocukların Duygusal Zekâlarına Etkisi. Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 39-56.

Şahin, H. ve Ömeroğlu, E. (2015). Psikososyal Gelişim Temelli Eğitim Programının Anasınıfına Devam Eden Çocukların Duygusal Zekalarına Etkisi. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 39-56.

Turan, E. (2018). *Okul Öncesi Eğitim Alan 60-84 Aylık Çocukların Okul Olgunluğu Düzeyleri İle Babaların Katılım Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Erişim adresi: <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/tarama.jsp>

Ulutaş, A. (2017). Motor Gelişim Eğitim Programının 5-6 Yaş Çocukların Kaba Ve İnce Motor Becerilerine Etkisinin İncelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(3), 1523-1538.

Yavuzer, H. (2001). *Okul Çağı Çocuğu*. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Yörükoğlu, A. (2003). *Çocuk Ruh Sağlığı, Çocuğun Kişilik Gelişimi, Eğitimi Ve Ruhsal Sorunları*. İstanbul: Özgür Yayınları.

EKLER

EK-A

KİŞİSEL BİLGİ FORMU

Katılımcı No:

Adı Soyadı	
Cinsiyeti	
T.C. Kimlik No	
Uygulamanın yapıldığı tarih	
Doğum Tarihi	
Doğum Yeri	
Okulu	
Okul geçmiş yılı	
Ev Adresi	
Not	

VASİ 1

Yakınlığı	
Adı Soyadı	
Doğum Tarihi	
Mesleği	
İletişim - Gsm	
İletişim - e-mail	
Sağ ☐	Öz ☐ Üvey ☐

VASİ 2

Yakınlığı	
Adı Soyadı	
Doğum Tarihi	
Mesleği	
İletişim - Gsm	
İletişim - e-mail	
Sağ ☐	Öz ☐ Üvey ☐

METROPOLİTAN OKUL OLGUNLUĞU TESTİ

UYGULAMA FORMU

İsim	
Cinsiyet	
Doğum yeri ve tarihi	
Sınıfı	
Test Tarihi	
Takvim Yaşı (Ay Olarak)	

Test 1 Kelime Anlama	Test 2 Cümleler	Test 3 Genel Bilgi	Test 4 Eşleştirme	Test 5 Sayılar	Test 6 Kopya Etme

TOPLAM: (Test 1+Test 2+ Test 3+Test 4)		TOPLAM: (Test 5+ Test 6)	
---	--	------------------------------------	--

GENEL TOPLAM:	
(Test 1 - Test 6)	

OKUMA OLGUNLUĞU		SAYI OLGUNLUĞU		TOPLAM OLGUNLUK	
Seviye	Harfle Değer	Seviye	Harfle Değer	Seviye	Harfle Değer

Test 1
KELİME ANLAMA

A _____

B _____

1 _____

2 _____

3 _____

4 _____

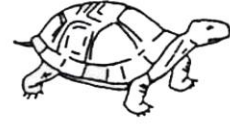

5 _____

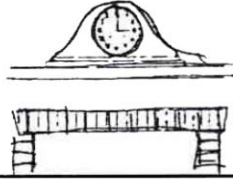

Test 1
KELİME ANLAMA

6

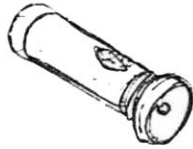
7

8

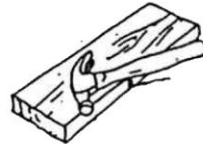
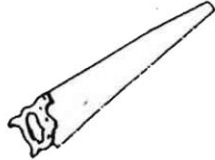
9

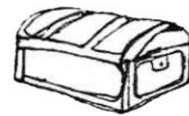
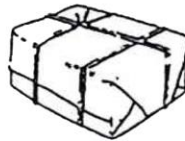
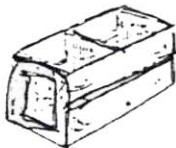
10

11

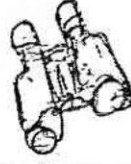
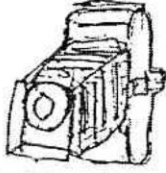

12

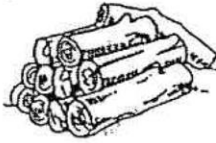

Test 1
KELİME ANLAMA

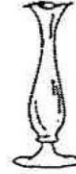
13

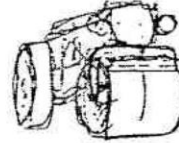
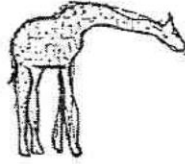
14

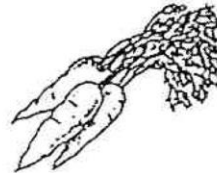
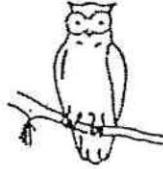
15

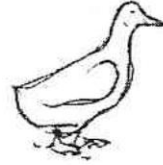
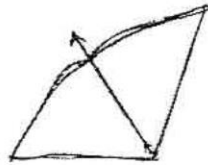
16

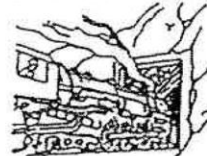
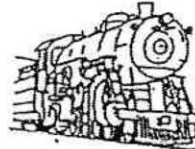
17

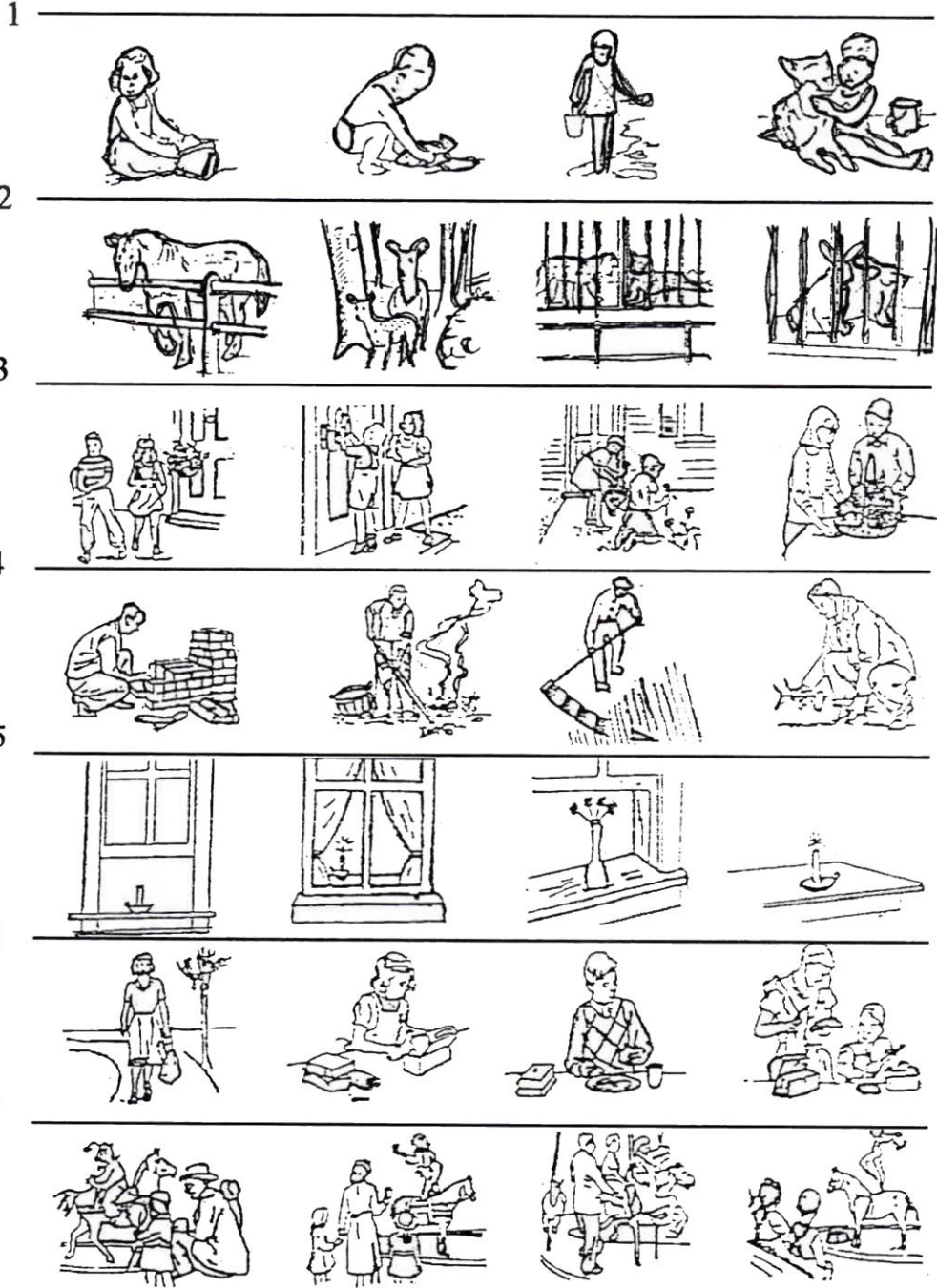
18

19

Test 2
CÜMLELER

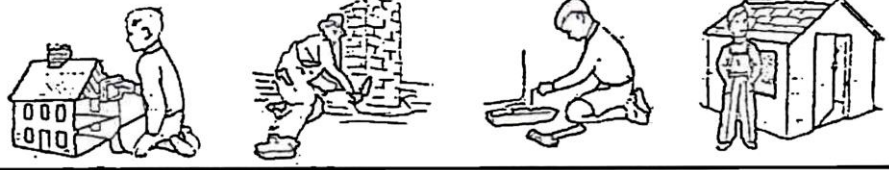

Test 2
CÜMLELER

8

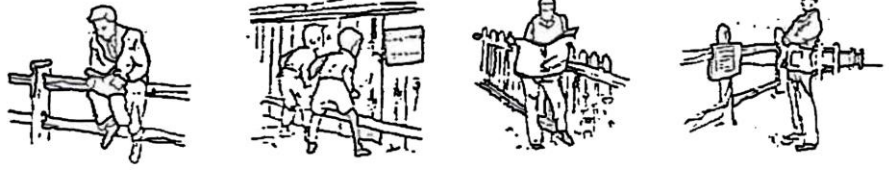
9

10

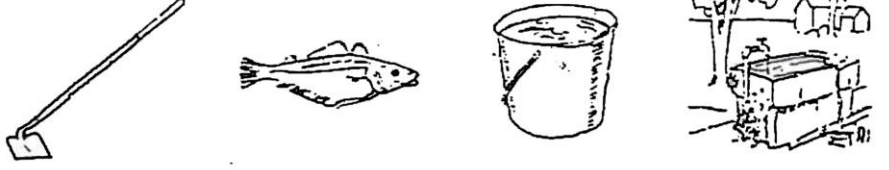
11

12

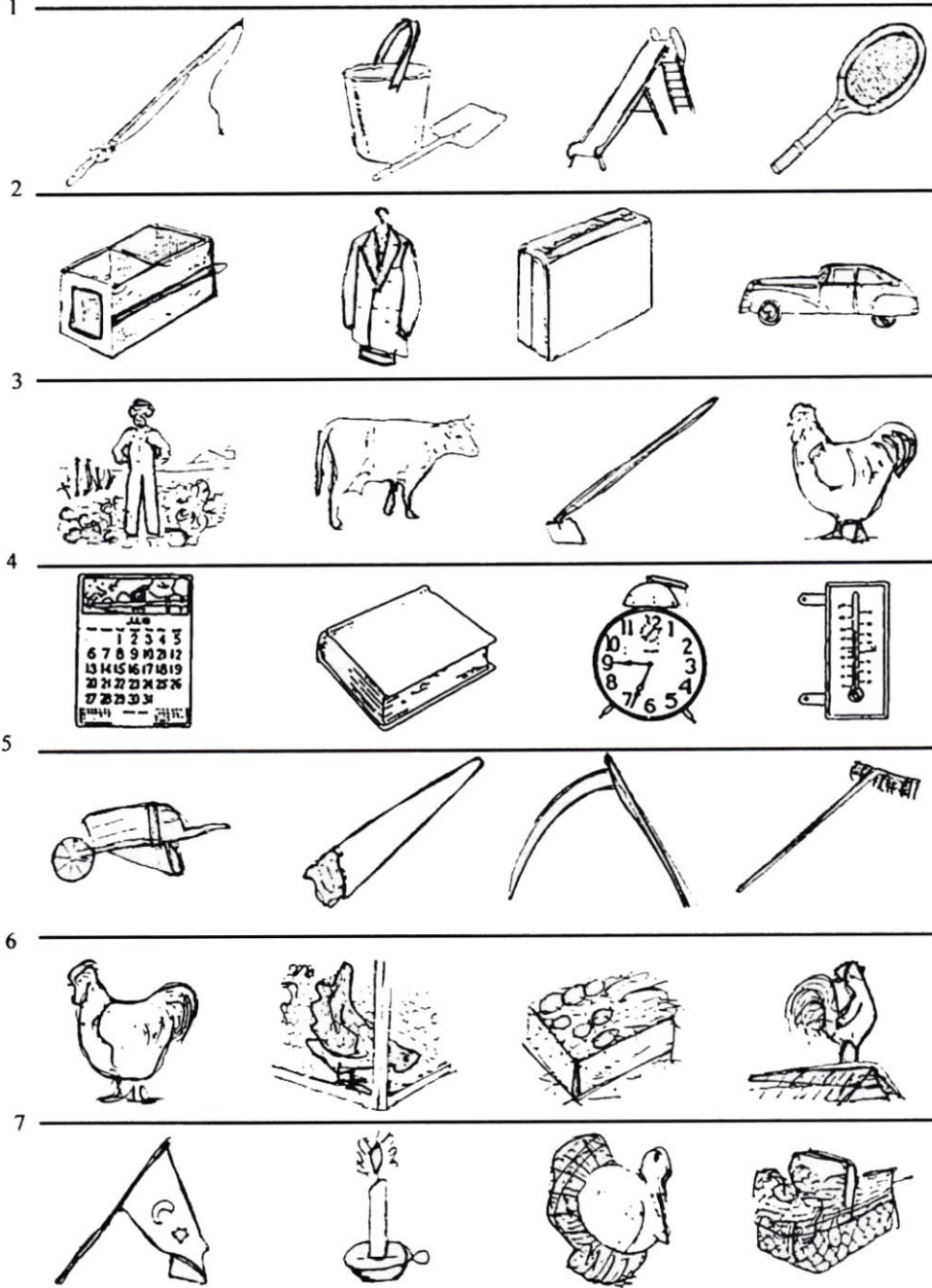
13

14

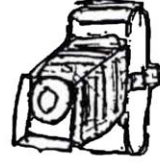

Test 3
GENEL BİLGİ

Test 3
GENEL BİLGİ

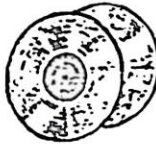
8

9

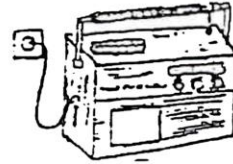
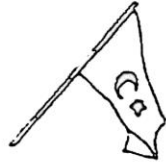
10

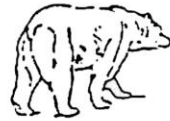
11

12

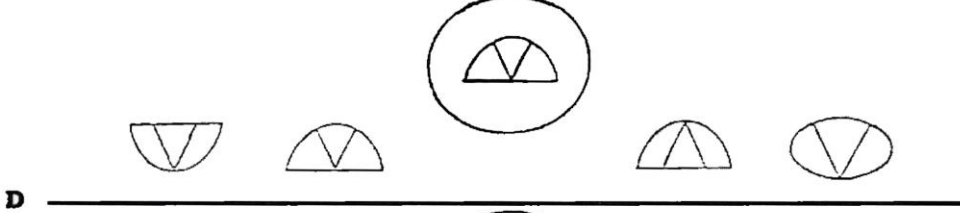
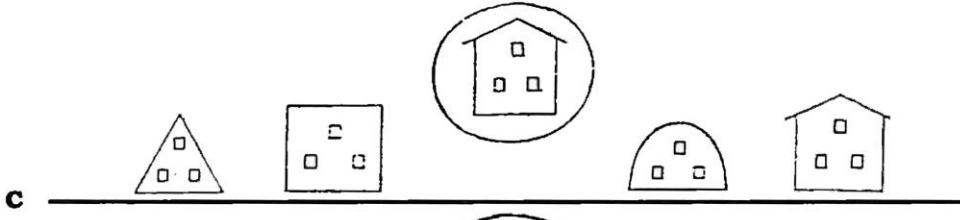
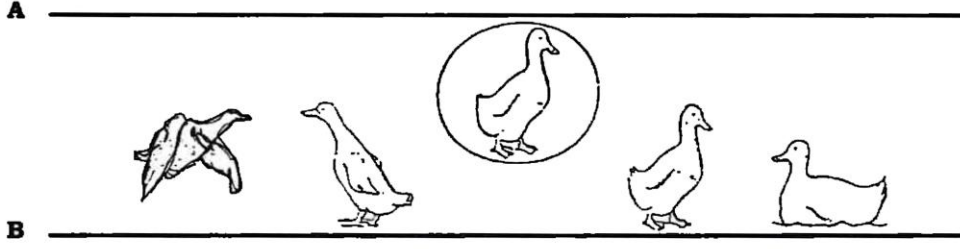
13

14

Test 4
EŞLEŞTİRME

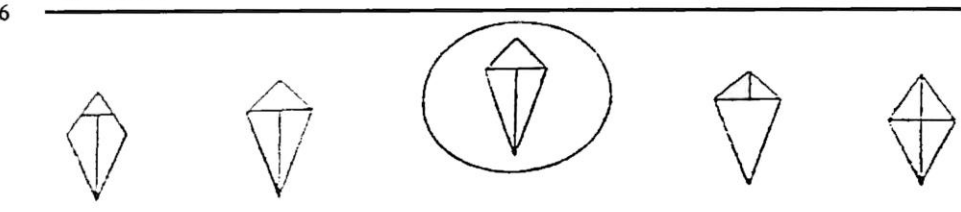
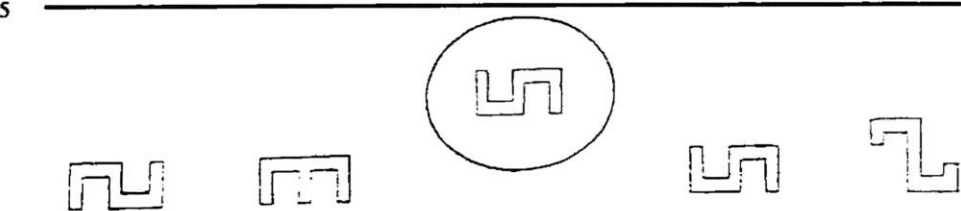
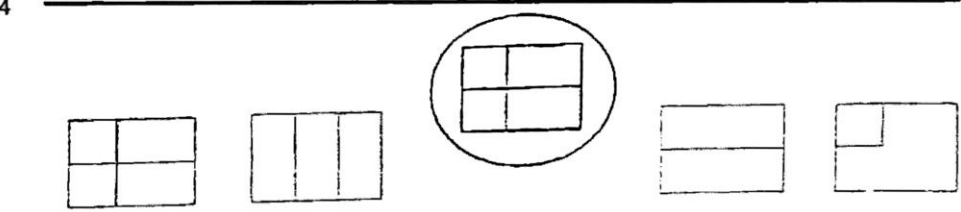
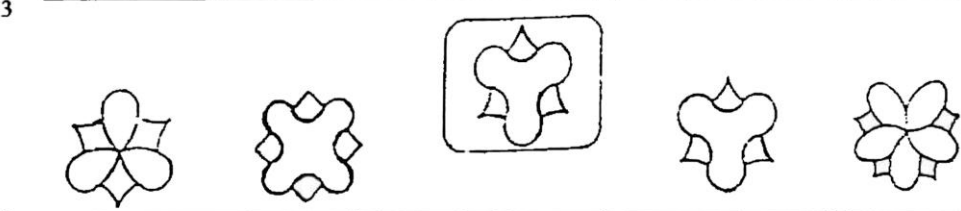
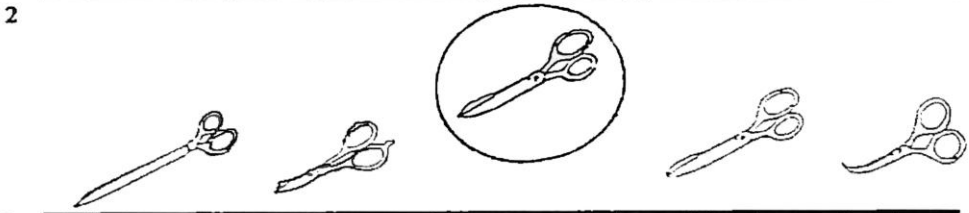
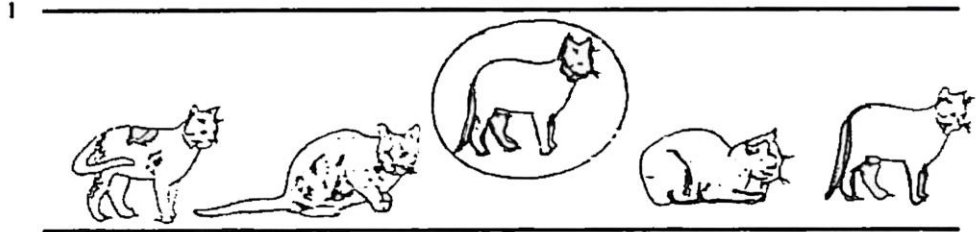

E

AO OK KO NO

631 361 361 316 613

Test 4
EŞLEŞTİRME

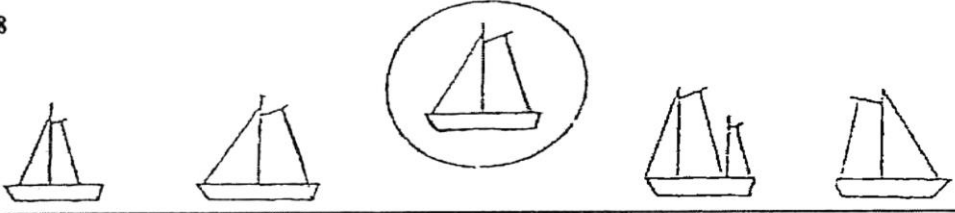

Test 4
EŞLEŞTİRME

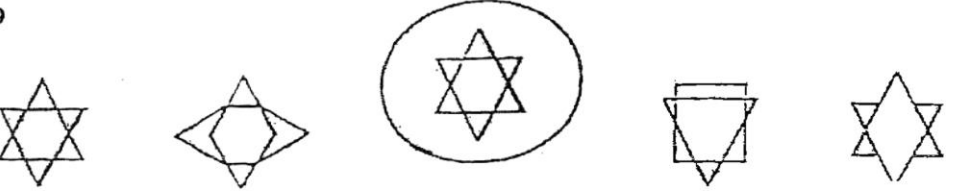
7

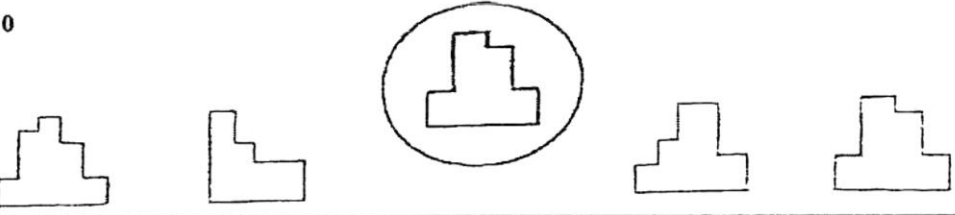
8

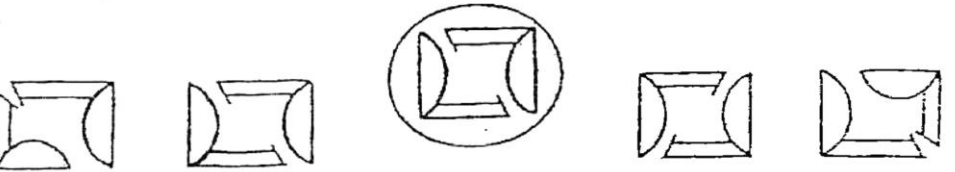
9

10

11

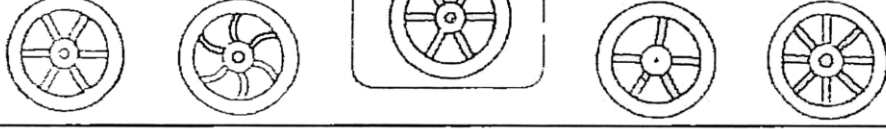

12

Test 4
EŞLEŞTİRME

13

14

674 467 647 647 746

15

RON NUR NUR RUN UNR

16

Seat Saat Saat tasa Sait

17

29 92 29 62 39

18

GV CA GA AG GA

19

gerdan gedarn gerdan argden garded

Test 5
SAYILAR

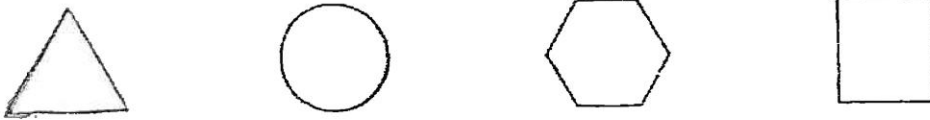
1

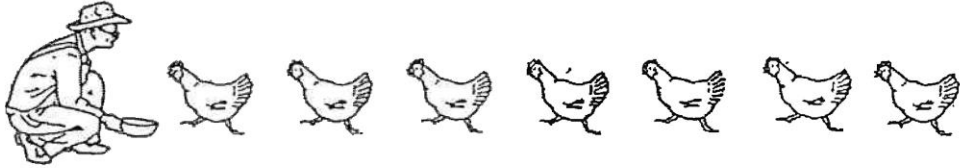
2

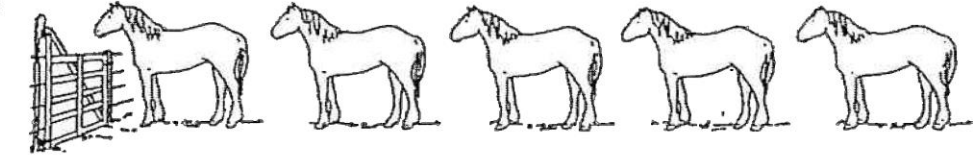
3

4

5

6

7

8

9

10

11

Test 5
SAYILAR

12 _____

3 5 7 2

13 _____

6 3 4 8

14 _____

5 7 9 1

15 _____

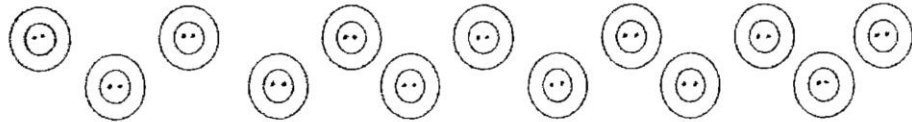

56 63 93 36

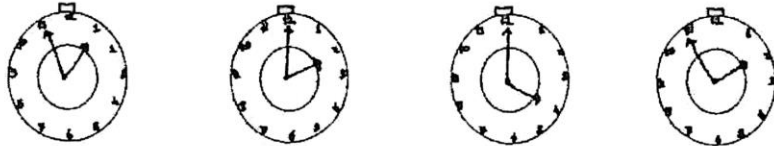
16 _____

17 _____

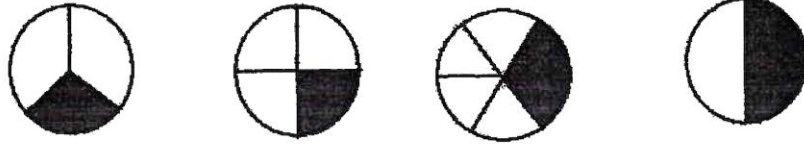

18 _____

Test 5
SAYILAR

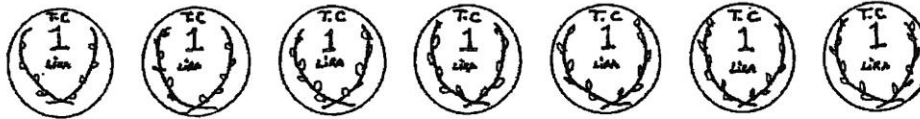
19

20

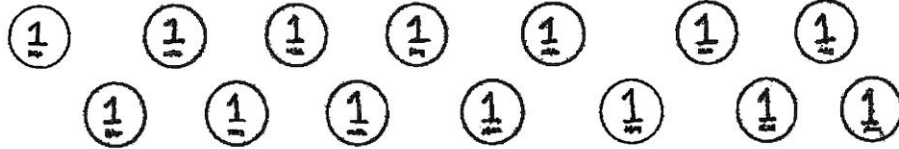
21

22

23

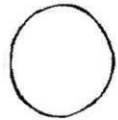
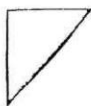

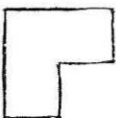
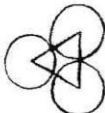
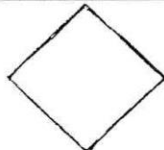
24

Test 6

KOPYA ETME

a 	6
1 	7
2 	8
3 	9
4 	10
5 	

EK-C

NO	ÖĞRENCİ	YAŞ (AYLIK)	KİLO	BOY	SIÇRAMA	ESNEKLİK	KULAÇ UZUNLUĞU
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							

